

Φίλε αναγνώστη, 36 άνθρωποι κήληαν ζωντανοί στις 9/4/91, ενώ έκαναν τουρισμό στην Κωνσταντινούπολη. Η μοίρα τόθελε να είναι οι 35 νεκροί Έλληνες... Η μοίρα τόθελε να συμβεί η τραγωδία στην Τουρκία... Κι η ιστορία-γραμμένη απ' τα αφεντικά - θέλει τους Τούρκους και τους Έλληνες εχθρούς. Όπως εχθρούς τους θέλουμε ο Μητσοτάκης κι ο Οζάλ. Ετσι, ο 36ος νεκρός, ένας άνθρωπος με σαλεμένο μυαλό και Τούρκος, έβαλε-σύμφωνα με όλες τις μαρτυρίες-τη φωτιά και κήληκε κι ο ίδιος, σαν ύστατη συνέπεια της παράλογης λογικής του. Αν αυτός, ο 36ος νεκρός δεν ήταν Τούρκος, το πράγμα δεν θα είχε την σημασία που παίρνει σήμερα. Άνθρωποι, με τα λογικά τους "τετρακόσια", άνθρωποι "υπεράνω πάσης υποψίας" γιά την διανοητική τους κατάσταση, δεν βλέπουνε-δεν θέλουμε να δούνε-αυτόν τον νεκρό σαν άνθρωπο, σαν άνθρωπο με ταραγμένο το μυαλό του, ποιός ξέρει από ποιές κοινωνικές αιτίες ή αρρώστιες. Οι "λογικοί" αυτοί-οι πολιτικάντηδες, οι δημοσιογράφοι κλη- βλέπουν σ' αυτόν τον νεκρό, μόνο τον "Τούρκο". Βλέπουν τον "προαιώνιο εχθρό". Ψάχνουν να βρουν "δακτύλους", "συνωμωσίες", "μυστικές υπηρεσίες"... Και γίνονται οι ίδιοι εμπρηστές.

Φίλε αναγνώστη, αρκεί να έχει κανείς στοιχειώδη ευφυΐα γιά να καταλάβει πως αν ο Τούρκος "παράλογος" ζητιάνος άναψε μιά φωτιά, που κόστισε, μαζί με την δική του, άλλες 35 ζωές, η φωτιά που προσπαθούν να ανάψουν κάποιοι Έλληνες "λογικοί" πολιτικάντηδες και δημοσιογράφοι, δεν θα κοστίζει μόνο τόσες, αλλά χιλιαπλάσιες ζωές.

Φίλε αναγνώστη, η βενζίνη που ρίχνουν στη φωτιά τα μέσα μαζικής εξαχρείωσης, θα κάψει τελικά και τους ίδιους τους εμπρηστές. Δεν γίνεται, ωστόσο, να τους χαρακτηρίσουμε "τρελλούς και σαλεμένους". Δεν είναι παρά εγκληματίες. Την ώρα που καταδικάζουν τους Τούρκους γιά "απόκρυψη στοιχείων", γιά "παράπλάνηση", γιά "κάλυψη του πράκτορά τους", την ίδια ώρα, συμπληρώνουν 4 μήνες που αποκρύπτουν την αλήθεια, παραπλανούν τον κόσμο, καλύπτουν τους πράκτορές τους, που εν ψυχρώ, με πλήρη συνείδηση και "σώας τας φρένας" έκαψαν 4 ανθρώπους-Έλληνες, κι όχι Τούρκους-στου Κ. Μαρούση. Κι είναι οι ίδιοι που ζητωκραυγάζουν γιά το κά- ψιμο των 700 Ιρακινών στο καταφύγιο της Βαγδάτης, είναι οι ίδιοι που ζητωκραυγάζαν γιά τις σφαγές του Κουρδικού πληθυσμού και βασάνιζαν-κι εδώ και στην Τουρκία- τους Κούρδους πρόσφυγες, κι είναι οι ίδιοι που σβήνουν τα τσιγάρα τους πάνω στη σάρκα των κρατουμένων...

70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΟΣΤΑΝΔΗ

Μετά την επανάσταση του 1917 στην Ρωσία, είναι γνωστό ότι επικράτησε μιά διαφορετική κατάσταση απ' αυτή που ευαγγελίζονταν ο Λένιν κι οι μπολσεβίκοι. Απ' την μιά η δίψα γιά εξουσία, που διακατείχε τους μπολσεβί- κους, που εκφράστηκε όλα τα κατοπινά χρόνια με γραφειο- κρατία, φόρους, καταπίεση του λαού, διώξεις, φυλακίσεις, δολοφονίες κ.λ.π. κι από την άλλη η ανικανότητά τους να δώσουν λύσεις στα ήδη υπάρχοντα, από τον τσαρισμό, προβλήματα, ήταν οι αιτίες που οδηγούσαν τον λαό συχνά σε εξεγέρσεις.

Μιά από αυτές τις εξεγέρσεις, ήταν κι αυτή των ναυτών, αγροτών κι εργατών της Κροστάνδης, ενός νησιού στα βόρεια της Ρωσίας, απέναντι από την Πετρούπολη (ση- μερινό Λένινγκραντ). Ο λαός πήρε πραγματικά στα χέρια του τις υποθέσεις που τον αφορούσαν. Πήρε την διεύθυν- ση της παραγωγής και διανομής των αγαθών, κατέλυσαν τις τοπικές κομματικές, αστυνομικές και στρατιωτικές αρχές αντικαθιστώντας τις με τις γενικές συνελεύσεις, τους α- νακλητούς κι αιρετούς εκπροσώπους, τον ένοπλο λαό χωρίς την μεσολάβηση κανενός νόμου κι διατάγματος. Από τις 2 Μάρτη 1921, που άρχισε η εξέγερση, αρκετοί ήταν αυτοί που, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, στάθηκαν στο πλευρό της, τόσο στην Πετρούπολη και σε άλλες μεριές της Ρωσί- ας, όσο και αλλού στον κόσμο.

Στις 16 και 17 Μάρτη 1921, ο μπολσεβίκικος στρα- τός, με επικεφαλής τον χασάπη της Μαχνοβοΐνα Τρότσκι, έπνιξε στο αίμα τους εξεγερμένους κι... αποκατέστησε τη "σοσιαλιστική" νομιμότητα. Ακολούθησε μετά, βέβαια, μαζι- κό κύμα διώξεων, φυλακίσεων και δολοφονιών ενάντια σε Αναρχικούς(που συμμετείχαν από την αρχή στην εξέγερση) και σε άλλους επαναστάτες

ИЗВЕСТИЯ

ВРЕМЕННОГО РЕВОЛЮ-
ЦИОННОГО КОМИТЕТА

Маграсов, Кривошеинский и Рабочий гар. Промышленн.

№ 8 Петерб., 16 марта 1921 г. № 8

Война, сращенная в Кровавую, это — сущая и востановил в лагере коммунизма.

ПРИНАЗ

Временного Революционного Комитета

Ю. В.

5-го марта 1921 года

От Времен. Революционного Комитета.

Временный Революционный Комитет, на своем первом заседании, приняв во внимание, что в настоящее время, в Петрограде, в связи с войной, наблюдается острый недостаток в продовольствии, и постановил:...

Το φύλλο 8 της εφημερίδας ΙΖΒΕΣΤΙΑ, που έκδιδαν οι εξε- γερμένοι της Κροστάνδης, από τις 3 ως τις 16 Μάρτη 1921 (Από το βιβλίο των Β. Σέρτζ-Α. Μπέρκμαν: "Οι ΙΖΒΕΣΤΙΕΣ ΤΗΣ ΚΡΟΣΤΑΝΔΗΣ", εκδόσεις ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, Αθήνα 1979.

... "Η ιδέα ότι οι ενήλικες "ξέρουν τι είναι καλύτερο" γιά τους ανήλικους και ότι οι ανήλικοι πρέπει να προστατεύονται, δεν είναι παγκόσμια και δεν παρουσιάζει ιστορική συνέχεια. Σε πολλές χώρες του Τρίτου Κόσμου, όπου η εργασία, που προσφέρουν τα παιδιά είναι ουσιαστική γιά την επιβίωση της οικογένειας, κανείς δεν αμφιβάλει γιά την ικανότητά τους να εκπληρώνουν διάφορα καθήκοντα και να είναι υπεύθυνα. Στη Νάπολη της Ιταλίας μπορείτε να δείτε ακόμα και έγχρονα παιδιά να δουλεύουν αποδοτικά σαν μηχανοκίνητες, μηχανικοί κ.λ.π. και να τριγυρνούν σε όλη την πόλη με τα μηχανάκια τους.

Το "πρόβλημα" είναι, άραγε, η ανεξαρτησία και η αυτοπεποίθησή τους ή η έλλειψη πόρων και ευκαιριών, που οφείλεται στην φτώχεια, στην ράτσα ή στο φύλο; Οι ενήλικες συνηθίζουν να εξισώνουν την ανεξαρτησία με τις στερήσεις. Το να αντικαθιστούμε την αυτονομία -όσο σχετική κι αν είναι αυτή- με την εξάρτηση, ΔΕΝ είναι προοδευτικό, ικανοποιεί όμως την ανάγκη των ενηλίκων να βλέπουν αβοήθητα τα παιδιά και γεμάτα ανάγκες. Υπάρχει, άραγε, έστω κι ένας ενήλικας αναγνώστης που να αρνείται το αίσθημα υπεροχής που νιώθει κάθε φορά που κάποιο παιδί στρέφεται σε αυτόν γιά βοήθεια και προστασία ή γιά να του ζητήσει χρήματα ή, απλά, την άδεια να κάνει κάτι;".

("Απ' την στιγμή που γεννιέσαι, σε κάνουν να νιώθεις μικρός" της WENDY AYOTTE, ANARCHY, No 7, χειμώνας '90-'91).

... "Ερώτηση: Σε τι οφείλεται το ότι οι εργαζόμενοι προσφεύγουν στα συνδικάτα αναζητώντας είτε νομική προστασία, είτε παροχή άλλων υπηρεσιών;

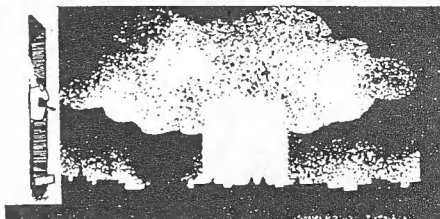
Απάντηση: Αυτά οφείλονται στο ότι οι υπηρεσίες παρέχονται εύκολα και φθηνά. Οι εργαζόμενοι έχουν περισσότερη εμπιστοσύνη στους δικηγόρους που ασχολούνται κύρια με τα εργατικά κι, εκτός αυτού, πιστεύουν ότι ο συνδικαλιστικός μηχανισμός, που βρίσκεται πίσω τους, θα αντιδράσει με τον ένα ή τον άλλον τρόπο, πράγμα που τους κάνει να νιώθουν ασφαλείς. Αυτό, βέβαια, δεν είναι καλό. Τα συνδικάτα δεν είναι δυνατόν να μεταβληθούν σε επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών κι αν, ποτέ, μεταβληθούν σε κάτι τέτοιο, τότε θα έχουν πάψει να είναι συνδικάτα.

Ε: Απ' ό,τι βλέπουμε, τα πράγματα βαδίζουν προς τα εκεί. Τα πιο ισχυρά συνδικάτα αναλαμβάνουν αυτές τις δραστηριότητες...

Α: Γιά να μαζέψουν μέλη. Μοιάζουν με ψάρια που γυρίζουν και τρώνε την ουρά τους. Ανακάλυψαν ότι ο καλύτερος τρόπος γιά να μαζέψουν μέλη είναι η παροχή υπηρεσιών, δηλαδή, λειτουργούν σαν κτηματομεσιτικά γραφεία, σαν γραφεία ταξειδίων, σαν ασφαλιστικές εταιρίες, σαν δικηγορικά γραφεία... Αναμφίβολα αυτό οδηγεί στην παθητικοποίηση των μελών, πολύ περισσότερο απ' ό,τι μέχρι τώρα, αφού το συνδικάτο μετατρέπεται τα μέλη του σε απλούς καταναλωτές υπηρεσιών. Είναι τρομερό. Φαντάζομαι ότι αυτό είναι το σύστημα που επικρατεί σε χώρες όπως οι Η.Π.Α., η Αγγλία, η Γερμανία... Μόνο που αυτό το σύστημα λειτουργεί μόνο σε εποχές παχειών αγελάδων, όταν το χρήμα ρέει, όταν υπάρχει απασχόληση και οι εργαζόμενοι -έστω και με διπλές δουλειές και με υπερωρίες-

βγάζουν κάποια παραπάνω λεφτά που, πολλές φορές, διπλασιάζουν τις κανονικές τους αποδοχές. Κι αυτό είναι πολύ επικίνδυνο, αφού κάθε άλλο παρά ενθαρρύνει τις εργατικές κινητοποιήσεις γιά αύξηση του βασικού ημερομισθίου, γιά καλύτερευση εργασιακών συνθηκών κ.λ.π... Μόνο μέσα σε

τέτοιες καταστάσεις, που ο κόσμος πιστεύει πως θα διαρκέσουν αιώνια, πως πάντα θα υπάρχει χρήμα, μόνο εκεί μπορούν να διατηρηθούν αυτές οι φαντασιώσεις περί κοινωνικών παροχών, προσφερόμενων υπηρεσιών κ.λ.π. " (από συνέντευξη στο ΕΚΙΗ-ΤΖΑ ΖΟΥΖΕΝΑ, No 7, Γενάρης 1991).

Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΜΕΣΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

Οι κάτοικοι της "φαβέλας" ("FAVELAS" λέγονται οι τενεκεδουπόλεις στα προάστια των βραζιλιάνικων μεγαλουπόλεων) του MORRO DO JURAMENTO, στα βόρεια του RIO DE JANEIRO, θα κάνουν φέτος πραγματικό "πάσχα".

Στις 26/3/91, 5.000 από τους πιο φτωχούς της φαβέλας υποδέχτηκαν τα τρία φορτηγά που έφεραν 9 τόννους τροφίμων, αξίας 7.500.000 δραχμών.

Ηταν ένα πασχαλιάτικο δώρο που τους έκαναν οι άγνωστοι που, στις 18/3/91, είχαν απαγάγει τον μεγαλοβιομήχανο JOSE COELHO VIEIRA και είχαν απαιτήσει, αντί γιά λύτρα να δοθούν τρόφιμα στη "φαβέλα". Πρέπει να σημειώσουμε εδώ πως οι αγωνιστές που απήγαγαν τον VIEIRA, έστειλαν στις εφημερίδες μόνο ένα σημείωμα με το αίτημά τους και μάλιστα ανυπόγραφο.

Οι κάτοικοι του MORRO DO JURAMENTO, δήλωσαν στις εφημερίδες πως "τέτοιου είδους απαγωγές θα πρέπει να γίνονται κάθε μέρα" και μολονότι οι αγωνιστές ήταν και παραμένουν άγνωστοι, ξέσπασαν σε ζητωκραυγές υπέρ του "ZEQUINHA". Ο "ZEQUINHA" ή "ESCABINHA" ή, όπως είναι το πραγματικό του όνομα, JOSE CARLOS DOS REIS ENCINA και ο αδερφός του PAULO "MALUCO" (PAULO ο "Τρελλός"), γιοί Ανταρχικού αγωνιστή που εγκαταστάθηκε στο RIO DE JANEIRO όταν αναγκάστηκε να φύγει από την Χιλή, κυνηγημένος από την χούντα του PINOCHET και πέθανε έρυσσι, βρίσκονται 4 χρόνια τώρα στις φυλακές υψίστης ασφαλείας του RIO. Σύμφωνα με την αστυνομία, τα δυο αδέλφια είναι μέλη της ομάδας "Κόκκινη Φάλαγγα", που, πάλι κατά την αστυνομία, δεν είναι πολιτική ή κοινωνική, αλλά εγκληματική και, μάλιστα, διακινεί ναρκωτικά στις "φαβέλας".

Από ότι φαίνεται, όμως, οι κάτοικοι του MORRO DO JURAMENTO ξέρουν καλά ποιοί είναι οι ενθροί και ποιοί οι φίλοι τους. Οι ζητωκραυγές υπέρ του "ZEQUINHA" το δείχνουν ξεκάθαρα. Ιδιαίτερα, αφού ο, "ZEQUINHA" και ο αδερφός του είναι αδύνατον να είναι οι απαγωγείς.

Στην χώρα του καρναβαλιού βλέπετε, οι αγνώστες δρουν και ο κόσμος τους αναγνωρίζει χωρίς να χρειάζονται τα μασκαρίλκια των "κομάντων", των "φραζιών", των "επαναστατικών οργανώσεων"...

ΣΤΙΓΜΑΤΑ

●●● Σε δίκη παραπέμπεται, το μέλος του Κ.Σ. της ΕΦΕΕ, Κώστας Χαριτάκης, στις 2/5/91, επειδή είχε επισκευθεί τον εισαγγελέα Ε.Φραγκιαδάκη, ζητώντας την άμεση απελευθέρωση των 22 συλληφθέντων στα γεγονότα της 10 και 11 Γενάρη, στο κέντρο της Αθήνας.

●●● Νέα τρομοκρατικά σενάρια σκοπεύει να συνθέσει η κυβέρνηση. Ανακοινώθηκε ότι μαζί με τον Παλαιστίνιο αγωνιστή Χαλίντ Χουσεΐν, συλληφθήσαν και 3 Έλληνες. Οι Πέτρος Φλώρος, Ευάγγελος Μπακόπουλος και Συμεών Τσικουρλής, που είναι φυλακισμένοι στον Κορυδαλλό αντιμετωπίζοντας την κατηγορία της κατοχής εκρηκτικών μηχανισμών. Ο Χαλίντ Χουσεΐν θεωρείται από τις Ιταλικές αρχές σαν ο οργανωτής της επίθεσης ενάντια στο κρουαζιερόπλοιο "Ακίλε Λάουρο", το 1985. Στην ίδια υπόθεση έχει εμπλακεί και το όνομα του Πέτρου Φλώρου.

●●● Μπορεί οι εργαζόμενοι στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του Περάματος, να αντιμετωπίζουν προβλήματα με τις συνθήκες εργασίας, τα χαμηλά μεροκάματα και τις απολύσεις. Οι ίδιοι, όμως, δεν βλέπουν με καλό μάτι τους Τούρκους, Πακιστανούς και Πολωνούς εργάτες που εργάζονται εκεί. Σε συνέντευξή τους στο ΦΛΑΣ 96, I, στις 18/3/91, οι υπεύθυνοι του σωματίου, είπαν ότι οι ξένοι εργάτες φταίνε που πέφτουν τα μεροκάματα ή που απολύονται επειδή οι εργολάβοι προτιμούν τους ξένους που πληρώνονται λιγότερο και δουλεύουν περισσότερο. Ακόμα, είπαν, ότι μόνο για εκείνους τους ξένους που είναι μέλη του σωματίου ζητούν να εξισωθούν οι μισθοί τους με αυτούς των Ελλήνων

εργατών. Οι περισσότεροι όμως ούτε άδειες παραμονής κι εργασίας έχουν, ούτε μέλη του σωματίου είναι. Οι εργατικοί αγώνες είναι συνώνυμοι με τον κοινωνικό ρατσισμό λοιπόν;

●●● Νέες ιδέες και στον Αθήνα 98,4, αφού οι εργαζόμενοι εκεί έχουν να πληρωθούν κάτι καιρούς. Είναι κι αυτό έργο Τρίτο.

●●● Η κυβέρνηση των τρομοκρατών, σε συνεργασία με την αντίστοιχη Ιταλική, απ'ότι φαίνεται επανέρχεται στο θέμα του αγωνιστή Μαουρίτσιο Φολίνι, που συνεχίζει να τον θεωρεί τρομοκράτη και συζητά το ενδεχόμενο απέλασης ή εκδόσής του, αν το ζητήσουν οι Ιταλικές αρχές.

●●● Στις 19/3/91, η Ανεξάρτητη Κίνηση Μουσικών και το περιοδικό "Χουνέρι στον αστικό πολιτισμό", που εκδίδεται από Αναρχικούς του Αιγάλεω και των Νέων Διορίων, οργάνωσαν συναυλία αλληλεγγύης στους φυλακισμένους, στο θεατράκι πίσω από τις φυλακές Κορυδαλλού.

●●● 73 εργαζόμενοι απολύθηκαν από την βιομηχανία ελαστικών PIRELLI, στην Πάτρα, ενώ εκατοντάδες άλλοι θα πάρουν τον ίδιο δρόμο από διάφορα εργαστήρια της πόλης.

●●● Μέσα σε κλίμα πληθωρισμού, ανεργίας, τρομοκρατίας και σκανδάλων, άλλοι 2.000 μπάτσοι θα στελεχώσουν την αστυνομία.

●●● Συνεχίζεται, από τις 17/1/91, η κράτηση 13 Ιρακινών και Παλαιστινίων και συζητείται το ενδεχόμενο απέλασής τους. Πιο χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Ιρακινού Αλούι Αλουκπάιντε, που είναι παντρεμένος με Ελληνίδα, μένει επί 15 χρόνια στην Ελλάδα και ποτέ ως τώρα δεν απασχόλησε τις αρχές για τίποτα.

●●● 5 πρώην αρχιμπατσοί, οι Ρωμοσιός, Σταύρακας, Αρκουδέας, Καλογεράς, Αντωνόπουλος, κατέθεσαν μήνυση κατά ενός άλλου αρχιμπατσο, του Κ. Καλτσώνη, που τώρα υπηρετεί στην Σάμο,

για συκοφαντική δυσφήμιση, ψευδορκία και ψευδή καταμήνυση. Ο Κ. Καλτσώνης υποστηρίζει ότι οι 5 πρώην αρχιμπατσοί είναι οι άμεσοι υπεύθυνοι για τα επείσοδια του Πολυτεχνείου το 1985 και για την δολοφονία του Μ. Καλτεζά.

●●● Στις 22/3/91, μπάτσοι συνέλαβαν 4 κατοίκους του χωριού Συκιά Χαλκιδικής, που έχτιζαν αυθαίρετο. Για αρκετές ώρες όλο το χωριό πολιορκήσε τον αστυνομικό σταθμό. Όταν ο πρόεδρος του χωριού Α. Τσελέπης πήγε να ζητήσει την απελευθέρωση των 4, συνελήφθη και αυτός μετά από τηλεφωνική εντολή του αντιεισαγγελέα Χαλκιδικής προς τον διοικητή του αστυνομικού σταθμού. Οι κάτοικοι, όμως, του χωριού πολιορκήσαν και πάλι τον σταθμό κι έσπασαν τις πόρτες και τα παράθυρά του.

●●● Πολωνοί και Πακιστανοί χωρίς άδειες παραμονής και εργασίας και χωρίς δικαιώματα, εργάζονται σαν εργάτες γης σε θερμοκήπια, σε αρκετές περιοχές της Ελλάδας, όπου η εκτεταμένη χρήση φυτοφαρμάκων, εγκυμονεί κινδύνους ανεπανόρθωτων βλαβών της υγείας τους.

●●● Φαντάρος από το 306 ΕΒΤ, απειλήθηκε με στρατοδικείο από τον διοικητή του, επειδή αρνήθηκε να πάρει μέρος, σαν οδηγός ΡΕΟ, στον απεργοσπαστικό μηχανισμό, τις ώρες που απεργούν οι οδηγοί της ΕΑΣ. Ακόμα με επιστολή τους σε εφημερίδες φαντάροι από διάφορες μονάδες αρνούνται να γίνουν απεργοσπαστές.

●●● Εκτός από την συνδικαλίστρια Σοφία Ρεντούμη, για την οποία γράψαμε στο τεύχος 46 του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ, η διοίκηση του ΠΙΚΠΑ κι η πρόεδρος Βελέντζα, μεταθέτουν άλλες 13 συνδικαλίστριες, προσπαθώντας να διαλύσει το σωματείο και να τρομοκρατήσει τις εργαζόμενες.

●●● Τελικά, στην 117 Πτέρυγα Μάχης στην Ανδραβίδα, μεταφέρεται η 922 Στρατηγική Πτέρυγα της αεροπορίας των ΗΠΑ, που έδρευε μέχ-

ρι τώρα στην βάση του, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ.

●●● Στις 22/3/91, το Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων Θεσ/νίκης, επέβαλε την ποινή της 12ετούς φυλάκισης στους ανήλικους τσιγγάνους Χρήστο Αραμπατζή και Βασίλη Παπαδόπουλο, με την κατηγορία της απλής συνέργειας στην δολοφονία, με σκοπό την ληστεία, του βενζινοπώλη Χ. Βαρσαμά, στις 24 Αυγούστου 1987, στην Κερασιά Θεσ/νίκης. Για την ίδια υπόθεση έχει ήδη καταδικαστεί σε ισόβια, από το Κακουργιοδικείο Γιαννιτσών, ο τσιγγάνος Ευάγγελος Αραμπατζής, 22 χρονών, σαν φυσικός αυτουργός. Ο όλος χειρισμός της υπόθεσης, από την αστυνομία και την πουλημένη δικαιοσύνη, καθώς κι ότι η καραμπίνα με την οποία δολοφονήθηκε ο Βαρσαμάς είναι η ίδια με την οποία έγιναν τα 5 εγκλήματα από τον λεγόμενο "δράκο" της θράκης, μας κάνουν να πιστεύουμε ότι πρόκειται περί σκευωρίας ενάντια στους τσιγγάνους, που οι ίδιοι επιμένουν ότι βασανίστηκαν άγρια στην ασφάλεια Θεσ/νίκης, για να ομολογήσουν ένα έγκλημα που δεν έκαναν.

●●● Καλό κι αυτό. Η κυβέρνηση των τρομοκρατών διέταξε την διοίκηση του Οργανισμού Σιδηροδρόμων για να πιέσει τις συνδικαλιστικές ηγεσίες της Πάτρας, να παρέμβουν για να μην ξανακλείσουν οι εργαζόμενοι των προβληματικών της περιοχής, την γραμμή του σιδηροδρόμου που συνδέει την Πάτρα με την Αθήνα και τις άλλες πόλεις της περιοχής. Οι εργαζόμενοι κλείνουν τα πρωινά, κάθε μέρα, για αρκετές ώρες, την σιδηροδρομική γραμμή και την εθνική οδό Πάτρας-Πύργου, διαμαρτυρόμενοι έτσι για το σχεδιαζόμενο κλείσιμο των εργοστασίων και το πέταγμα τους στο δρόμο.

συνέχεια στη σελ. 4

●●● Στις 17 Απρίλη 1991 θα αρχίσει το έργο της η εξεταστική επιτροπή της βουλής, για τα γεγονότα στην Πάτρα, που, ως γνωστόν κατέληξαν στην άγρια δολοφονία του καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα, από φασίστες και πληρωμένους τραμπούκους και δολοφόνους της Ν.Δ.Ε, να μη κάνουν και Πάσχα οι εθνοπατέρες μας;

●●● "Πρόκειται περί κρίσιμων στελεχών", είπε ο Βαρβιτσιώτης για ορισμένους χουντικούς που ανήλθαν ιεραρχικά στον στρατό, μετά από τις τελευταίες κρίσεις στις ένοπλες δυνάμεις. Πρόκειται για τους Π. Τόρβα (ο οποίος τοποθετήθηκε στη θέση του διευθυντή της Στρατιωτικής Διοίκησης Αθήνας), του Κολιώνη (στη θέση του ελεγκτή της διαγωγής των αξιωματικών) και του Μουχτούρη (στη θέση του υποδιευθυντή του 2ου γραφείου του Γ.Ε.Σ.).

●●● Για τις 14/10/91, αναβλήθηκε πάλι (στις 29/3/91) η δίκη των 37 που κατηγορούνται ότι στις 17/11/85, κατέλαβαν το Σημείο, διαμαρτυρόμενοι για την εν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου Αναρχικού Μιχάλη Καλτεζά, από τον "από χέρι αθώο" μπάτσο Αθανάσιο Μελίστα. Οι 37 έχουν καταδικαστεί πρωτόδικα σε 5μηνη φυλάκιση ο καθ' ένας για φθορές. Δογικό αφού στη κοινωνία που ζούμε η ανθρώπινη ζωή είναι τζάμπα (άμα είσαι μπάτσο) ενώ τα πράγματα διαρκώς ανεβαίνουν.

●●● Στις 29/3/91, δικάζονταν και οι μαθητές Βασίλης Γούναρης και Φώτης Μάρκης, επειδή συμμετείχαν σε κατάληψη στο σχολείο τους, όπως και στα γεγονότα στο κέντρο της Αθήνας στις 10 και 11 Γενάρη 1991. Αφίσα για αυτή την δίκη έβγαλε η ΟΜΑΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΝΤΙΣΧΟΛΕΙΟΥ.

●●● Ασυλία κι ασυδοσία για την γνωστή τρομοκρατική φυλλάδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΡΥΠΟΣ, αφού με διάταξη των Παλαιόκρασώ και Εβερτ στη βου-

λή, απαλλάσσεται, στην ουσία, από χρέη προς το δημόσιο, από καταδίκες κ.λ.π. ποσό που ανέρχεται στα 300 εκατομμύρια δραχμές.

●●● Την ευθύνη των βομβιστικών επιθέσεων ενάντια στα υποκαταστήματα της Σίτυ Μπανκ, στη Κυψέλη και στους Αμπελόκηπους ανέλαβαν με κοινή τους προκήρυξη ο ΕΛΑ κι η 1η ΜΑΗ, όπως και την επίθεση στα γραφεία του ΟΗΕ.

●●● Ο κρατούμενος στις φυλακές Λάρισας, Δημ. Μπαρμπαγιάννης, 20 χρονών, εκτίοντας ποινή 3 χρόνων για απόπειρα εμπρησμού κέντρου διασκέδασης κι ενώ είχε εκτίσει τα 2/3 της ποινής του, βρέθηκε, στις 4/4/91, κρεμασμένος στην τουαλέτα από συγκρατούμενούς του.

●●● Οι κάτοικοι του χωριού Κοιλιάδα Λάρισας, έχουν αποφασίσει να αντιδράσουν δυναμικά σε περίπτωση που τα συνεργεία του δήμου Λάρισας επιχειρήσουν να διαμορφώσουν χώρο, δίπλα ακριβώς στο χωριό, για να χρησιμοποιηθεί για χωματερή σκουπιδιών του δήμου Λάρισας. Το ίδιο είχαν κάνει το 1989, όταν είχαν συγκρουστεί με τα ΜΑΤ.

●●● Κέντρο παρακολούθησης των τηλεφωνικών συνομιλιών εγκαταστάθηκε στον πρώτο όροφο του ΟΤΕ στη γωνία Ε. Μπενάκη και Κωλέττη, όπου ήδη λειτουργούν τα πρώτα ψηφιακά τηλεφωνικά κέντρα. Ήδη στα παράθυρα του κτιρίου τοποθετήθηκαν χοντρές σιδεριές... για τον φόβο των Ιουδαίων. Στον δεύτερο όροφο του ίδιου κτιρίου θα λειτουργήσει το κέντρο του HELLAS PACK, δηλαδή της, μέσω των τηλεφώνων, κομπιουτερικής επικοινωνίας.

●●● Στις 16/4/91, δικάζονται και πάλι (μετά από 10 και πάνω αναβολές) οι 11 αντιπυρηνικοί διαδηλωτές που κατηγορούνται για την συμμετοχή τους στις αντιπυρηνικές εκδηλώσεις στις 13/5/86, μετά την έκρηξη του πυρηνικού αντιδραστήρα στο Τσερνομπίλ της Σοβιε-

τικής Ένωσης. Η δίκη θα γίνει στην σχολή Ευελπίδων.

●●● Στις 22/5/91, θα γίνει η δίκη της Κατερίνας Ιατροπούλου, του Χάρη Τεμπερεκίδη, του Γιάννη Πετρόπουλου και δύο ακόμα γυναικών για την γνωστή υπόθεση της απόδρασης. Ας πάμε, λοιπόν, για μία ακόμα φορά στο Εφετείο (στο Αμπόσαντερ της οδού Σωκράτους), όχι μόνο για να συμπαρασταθούμε σ' αυτούς που δικάζονται, αλλά και για να φωνάξουμε πως Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΚΗΜΑ ΑΛΛΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΘΕ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥ.

●●● Άλλες 8 προβληματικές κλείνουν αυτές τις μέρες και 4.500 εργαζόμενοι πετιούνται στον δρόμο. Είναι οι επιχειρήσεις Μιχαηλίδης, Ελίντα, Τεξτίλια, ΕΗΑΣ, Χαρτοποιία Δυτικής Ελλάδας, Α.Ε. Επιχειρήσεων, Μακεδονικοί Λευκόλιθοι, BIEE. Ήδη η OLYMPIC CATERING έχει πουληθεί στην ολλανδική ABELA.

●●● Με την ψήφιση του νόμου που προβλέπει ότι οι καταδικασμένοι σε ισόβια έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την υφ' όρον απόλυσή τους, όταν συμπληρώνουν 20 χρόνια στη φυλακή, (το προηγούμενο καθεστώς προέβλεπε ακριβώς το ίδιο), τέλειωσε μία ακόμα "μεταρρύθμιση" του "σωφρονιστικού" και του ποινικού μας κώδικα, χωρίς στην ουσία να αλλάξει τίποτα. Παρ' όλα αυτά, οι μέρες της εξέγερσης στις διάφορες φυλακές της χώρας, πέρυσι το φθινόπωρο, δεν πήγαν χαμένες. Κατάφεραν να ευαισθητοποιήσουν τους ανθρώπους αυτής της χώρας κι αυτή η ευαισθητοποίηση δεν φαίνεται να χάνεται παρά την χαζοχαρούμενη αδιαφορία των πολιτικώντών. Εμείς, πάντως, επιμένουμε πως, για να φτάσουμε σε μία κοινωνία χωρίς φυλακές και έγκλημα, πρέπει πρώτα απ' όλα να συντρίψουμε το κράτος και κάθε άλλη εξουσία.

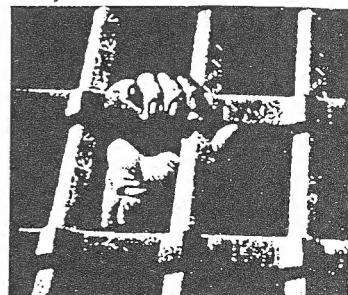
●●● Όσο για μερικούς που αντιδρούν στην απελευθέρω-

ση των ισοβιτών, επειδή με αυτό τον τρόπο "θα βγουν οι χουντικοί", η θέση μας είναι πως η φυλάκιση των χουντικών δεν μας έχει σώσει από την κοινοβουλευτική δικτατορία και δεν πρόκειται να μας γλυτώσει από κάποια ενδεχόμενη στρατιωτική δικτατορία στο μέλλον. Αντίθετα, η συνέχισή της εφαρμογής της ισόβιας κάθειρξης κι η διατήρηση της θανατικής ποινής (έστω και αν δεν έχει εφαρμοστεί τα τελευταία χρόνια), δείχνει το βαθμό έλλειψης, όχι μόνο δημοκρατίας, αλλά και λογικής, αφού μόνο από κάποιον ανεγκέφαλο θα μπορούσε να υποστηριχτεί ο "σωφρονιστικός" χαρακτήρας αυτών των εκδικητικών καθαρά ποινών που αποσκοπούν μόνο στην ωμή εξόντωση κάποιων συνανθρώπων μας.

●●● Οι Β. Μακρυνίτσας, Β. Μακρυνούλιος και Α. Καβάτας, κρατούμενοι για φθορά ξένης ιδιοκτησίας, στο αστυνομικό τμήμα θήβας, υπέστησαν άγρια βασανιστήρια από τους μπάτσους Θ. Τσίμπρη, διοικητή του τμήματος και Δ. Μπακαλόνη, αρχιφύλακα. Τα βασανιστήρια περιλάμβαναν από ανηλεή ξυλοδαρμό μέχρι σβήσιμο τσιγάρου στο πρόσωπο. Αυτά έγιναν στις 7/4/91 και το θέμα έχει φτάσει ήδη στη βουλή.

●●● Άλλοι 18 εργαζόμενοι έπεσαν θύματα της εγκληματικής αδιαφορίας των μεγαλοεφοπλιστών, όταν τραυματίστηκαν, στις 12/4/91, καθώς επισκεύαζαν πλοίο στα ναυπηγεία της Ελευσίνας.

●●● Πιάστηκε, στις 9/4/91, στο χωριό Σκέπαρι της Καλαμπάκας, ο 23χρονος Ε. Καρανίκας, ένας από τους δραπετές των φυλακών Κορυδαλλού, στις 15/11/90.

●●● Αμερικάνικα αεροπλάνα κατέρριψαν Ιρακινό, στις 20 /3/91, στο βόρειο Ιράκ, όπου συνεχίζονται οι μάχες μεταξύ Κούρδων και Ιρακινών. Μη μας πείτε πως δεν συμπαθείτε τους Αμερικάνους, τώρα που, μετά το Κουβέιτ, ανέλαβαν να ελευθερώσουν και το Κουρδιστάν...

●●● Η οργάνωση DEV YOL (Επαναστατικός Δρόμος) ανέλαβε την ευθύνη της έκρηξης βόμβας, έξω από το αρχηγείο του ΝΑΤΟ, στη Σμύρνη στις 21/3/91. Από την έκρηξη προκλήθηκαν σοβαρές υλικές ζημιές.

●●● Στη Γαλλία, όπου η υπόθεση BOUDAREL έχει γίνει πρωτοσέλιδο και "σαλόνι" σε πολλές εφημερίδες, άρχισε στις 18/3/91 και η τακτική ανάκριση σε βάρος του PAUL TOUVIER, πρώην αρχηγού της εθνοφυλακής της Λυών που κατηγορείται για την εκτέλεση ομήρων στο RILLIEUX στις 28/6/1944, για επίθεση κατά της εβραϊκής συναγωγής της Λυών τον Γενάρη-Φλεβάρη του 1944, για την σύλληψη ομήρων στο MONTMELIAN στις 29/4/1944, για την δολοφονία του τότε προέδρου της Γαλλικής Ενωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, VICTOR BASCH και της γυναίκας του στις 11/1/1944 και για πολλές ακόμα περιπτώσεις βασανιστηρίων, παράνομων συλλήψεων κ.λ.π.

●●● Στις 18/3/91, η γαλλική αστυνομία συνέλαβε τον JESUS ARKAUZ-ARANA, γνωστότερο σαν "JOSU DU MONDRAGON" που θεωρείται ηγετικό στέλεχος της βασκικής ETA και σε βάρος του είχε εκδοθεί ένταλμα σύλληψης το 1989. Εκτός από τον ARKAUZ-ARANA πιάστηκαν κι άλλα έξη άτομα, των οποίων δεν έγιναν γνωστά τα ονόματα. Το πρωί της ίδιας μέρας συμπτωμα-

τικά(;) είχαν συναντηθεί ο Γάλλος υπουργός εσωτερικών και δημόσιας τάξης, PHILIPPE MARCHAND, με τον Ισπανό συνάδελφό του, JOSE- LUIS CORCUERA και είχαν πολύωρη συζήτηση που αφορούσε θέματα ασφαλείας και αντιτρομοκρατίας" εν όψει των Ολυμπιακών του '92 στην Βαρκελώνη. Ας θυμίσουμε ότι το 1987 η Γαλλία και η Ισπανία υπέγραψαν διμερή συμφωνία για την "καταπολέμηση της τρομοκρατίας", δηλαδή για την εξόντωση των λαών που αγωνίζονται για την ελευθερία τους.

●●● Στα πλαίσια της παραπάνω συμφωνίας, η συνεργασία της γαλλικής και της ισπανικής αστυνομίας έχει μέχρι στιγμής οδηγήσει στη σύλληψη 69 βάσκων αγωνιστών στη Γαλλία, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται οι "SANTI POTROS" (που τον Ιούλη του 1990 καταδικάστηκε, στο Παρίσι, σε φυλάκιση 10 ετών), JOSE FELIX PEREZ ALONSO ή "EL RUBIO", JULIAN DE MADARIAGA Y AGUIRRE, JOSE ANTONIO URUTI GOETCHEA ή "JOSU TERNERA", JOSE JAVIER ZABALETA ELOSEGUI ή "WALDO", ενώ εξακολουθεί να καταζητείται ο FRANCESCO MUGICA GARMENDIA ή "ARTAPALO", που θεωρείται ο "υπ' αριθμόν ένα" της ETA. Παράλληλα, πολλοί Βάσκοι από την γαλλική πλευρά των Πυρηναίων, αλλά και Γάλλοι αγωνιστές έχουν συλληφθεί στην Ισπανία. Ανάμεσά τους ο HEURI PAROT, που πιάστηκε να μεταφέρει στο αυτοκίνητό του 320 κιλά εκρηκτικών υλών και έχει καταδικαστεί απ' την AUDIENZA NACIONAL (Ειδικό δικαστήριο) της Μαδρίτης σε φυλάκιση 166 ετών και δύο μηνών(), καθώς και JEAN PHILIPPE CASABONNE (γνωστός στους αναγνώστες του Αναρχικού), που καταδικάστηκε σε φυλάκιση 7 ετών επειδή στην ατζέντα του βρέθηκαν τα τηλέφωνα δύο Βάσκων()...

●●● Στο γαλλικό νησί, το LA REUNION, που βρίσκεται στα

ανοιχτά της Μαδαγασκάρης οι διαδηλώσεις συνεχίζονται σχεδόν καθημερινά. Οι γαλλικές εφημερίδες μιλάνε για 200 διαδηλωτές, πληροφορίες όμως από το νησί ανεβάζουν τους διαδηλωτές σε χιλιάδες, ηλικίας από 10 μέχρι 70 ετών. Καθημερινά οι διαδηλωτές σπάζουν τις βιτρίνες των καταστημάτων της πρωτεύουσας SAINT DENIS, τα λεηλατούν και συγκρούονται με τα CRS (γαλλικά MAT). Την Κυριακή, 17/3/91, τα CRS χρησιμοποίησαν ρόπαλα, δακρυγόνα, αλλά και χειροβομβίδες για να διαλύσουν τους διαδηλωτές που αμύνονταν με πέτρες και ξύλα. Δεκάδες διαδηλωτές έχουν τραυματιστεί σοβαρά, ενώ ζημιές έχουν προκληθεί και σε σπίτια, αφού τα CRS δεν διστάζουν να ρίχνουν δακρυγόνα και χειροβομβίδες μέσα απ' τα παράθυρα. Σε βοήθεια των CRS έχει κινητοποιηθεί κι η δημοτική αστυνομία, μ' εντολή του "σοσιαλιστή" δημάρχου της πόλης, GIBBERT ANNETE, και του αντιδημάρχου κι επίκεφαλής της δημοτικής αστυνομίας, MICHEL CHANE LIAT. Σύμφωνα με καταγγελίες αρκετά είναι τα παιδιά που ξυλοκοποούνται άγρια και βασανίζονται από τους "άντρες" της δημοτικής αστυνομίας. Σε συνέντευξή του στην τοπική εφημερίδα, την "QUOTIDIEN DE LA REUNION", ο αντιδήμαρχος δεν αρνείται τις κατηγορίες και προσπαθεί να δικαιολογηθεί λέγοντας: "Δεν έχουμε να κάνουμε με παιδική χορωδία.. Πιστεύετε ότι αρκεί να τους πούμε "άλτ" για να σηκώσουν ψηλά τα χέρια τους;". Την Δευτέρα, στις 18/3/91, οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν, όπως και τις άλλες μέρες, χωρίς όμως να σημειωθούν σοβαροί τραυματισμοί. Την Τρίτη, 19/3/91, όμως, τα επεισόδια εντάθηκαν λόγω της επίσκεψης στο νησί της DANIELLE MITTERRAND, γυναίκας του Γάλλου προέδρου. Καθημερινά συλ-

λαμβάνονται, κακοποιούνται, δικάζονται και καταδικάζονται πάνω από 50 άτομα, κύρια μικρά παιδιά. Κάθε βράδυ οι λαϊκές γειτονιές του SAINT DENIS, το CHANDRON, οι CAMELIAS κ.λ.π., περικυκλώνονται από αστυνομικές δυνάμεις που μπουκάρουν στα σπίτια και δέρνουν όποιον βρουν μπροστά τους, χωρίς να υπάρχει λόγος. Κάθε τόσο ακούγονται εκρήξεις, ενώ τα δακρυγόνα έχουν κυριολεκτικά σκεπάσει την πόλη κι όμως οι γαλλικές εφημερίδες ή θάβουν τις ειδήσεις στα ψιλά ή απλά τις αποσιωπούν. (Σημ. του Α: Βέβαια, υπάρχουν φόβοι βάσιμοι ότι στη LA REUNION υπάρχουν και νεκροί. Δεν υπάρχει, ωστόσο, ακόμα, καμιά σχετική πληροφορία).

●●● Στην Σομαλία εξακολουθούν οι μάχες μονάδων του στρατού, πιστών στον Σιάντ Μπαρρέ, με μονάδες των στασιαστών. Χιλιάδες άμαχοι Σομαλοί περνούν καθημερινά τα σύνορα και ζητούν καταφύγιο στην Αιθιοπία, όπου κι εκεί-συνεχίζονται οι συγκρούσεις των ανταρτών της Ερυθραίας και του Τίγκρι με τα στρατεύματα του δικτάτορα Μεγκίστου Χαϊλέ Μαριάμ.

●●● Στις 3/3/91, ένας νεαρός μαύρος που βάδιζε αμέριμνος στους δρόμους του Λος Αντζελες, στην Καλιφόρνια των Η.Π.Α., δέχτηκε ξαφνικά την τελείως απρόκλητη επίθεση ομάδας αστυνομικών. Η όλη σκηνή καταγράφηκε από την βιντεοκάμερα ιδιώτη ερασιτέχνη. Ο νεαρός αποσπάστηκε από τα χέρια των βασανιστών του, με την επέμβαση άλλων αστυνομικών και μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο, όπου διαπιστώθηκε ότι είχε 9 κρανιακά κατάγματα, ένα πόδι σπασμένο και εγκεφαλικές κακώσεις. Αοκήθηκε δίωξη ενάντια σε 4 αστυνομικούς, που βέβαια-δεν έχουν συλληφθεί. Στις 18/3/91, η αστυνομία του Λος Αντζελες έδωσε στην δημοσιότητα τα απομα-

γνητοφωνημένα σήματα των αστυνομικών ασυρμάτων, όπου απ'ότι φαίνεται όλοι τους το...νλένταγαν.

●●● Στις 14/3/91, εφημερίδα τοίχου, που κολλήθηκε στον τοίχο των δικαστηρίων του Πεκίνου, θύμισε στους κατοίκους της κινέζικης πρωτεύουσας ότι, στις 14/3/90, έπεφτε κάτω από τις σφαίρες του εκτελεστικού αποσπάσματος νεκρός ο HAN WEIJUN. Ήταν η πρώτη εκτέλεση μετά την φοιτητική-εργατική εξέγερση του Μάη-Ιουνίου του 1989. Ο HAN WEIJUN είχε καταδικαστεί σε θάνατο για την κυρπόληση ενός θωρακισμένου οχήματος μεταφοράς προσωπικού του στρατού, έξω από το Λαϊκό Πανεπιστήμιο του Πεκίνου. Πρέπει να πούμε πως ο HAN WEIJUN, που δεν ήταν ούτε φοιτητής, ούτε εργάτης, αλλά ένα "κλεφτρόνι" που είχε απολυθεί "υφ'όρον", κράτησε στη δίκη του μία στάση έντιμη και γνήσια αντιεξουσιαστική, παρά την έλλειψη οποιασδήποτε συμπαράστασης από άλλους "φορείς".

●●● Στις 20 και 21 Μάρτη 1991, τα επεισόδια που εδώ κι ένα μήνα συγκλονίζουν την ΙΑ REUNION, επεκτάθηκαν στις πόλεις SAINT PIERRE και TAMPON, στα νότια του νησιού, ενώ οι έμποροι της πρωτεύουσας, SAINT DENIS, συνεχίζουν να έχουν κλειστά τα μαγαζιά τους απ' τις 16/3/91, ζητώντας από την γαλλική κυβέρνηση να σταματήσει επειγόντως αστυνομικές ενισχύσεις για "να παταχθούν οι οχλοκρατικές εκδηλώσεις". Πληροφορίες απ' την νότια περιοχή της ΙΑ REUNION μιλούν για ανταλλαγή πυρών μεταξύ των κατοίκων και των αστυνομικών. Η αστυνομική διεύθυνση του νησιού, ωστόσο, επιμένει πως δεν υπάρχει σχέση των επεισοδίων στο SAINT PIERRE και στο TAMPON μ' εκείνα στο SAINT DENIS.

●●● Το γερμανικό υπουργείο έρευνας και τεχνολογίας, ανακοίνωσε, στις 20/3/91, ότι

δεν θα προχωρήσει στη κατασκευή του πυρηνικού υπέρ αντιδραστήρα KALKAR, για λόγους οικονομικούς. Εναντία στην υλοποίηση αυτού του σχεδίου έχουν γίνει πάνω από χίλιες διαδηλώσεις, από το 1980 ως σήμερα. Ο υπέρ-αντιδραστήρας θα κόστιζε περισσότερα από επτά δισ. μάρκα (800 δισ. δ.ρ.χ.).

●●● Σε μία χώρα, όπου τα σκουπίδια της πρωτεύουσας ρίχνονται στο ποτάμι, είναι φυσικό η άρχουσα τάξη να πίνει μόνο εμφιαλωμένο νερό και, μάλιστα, εισαγωγής. Αυτή είναι η περίπτωση του Περού, της πρωτεύουσάς του Λίμα και του ποταμού RIMAC. Και κανείς, βέβαια, δεν θα ενδιαφερόταν αν δεν ξεσπούσε η επιδημία της χολέρας. Μέχρι τώρα έχουν πεθάνει πάνω από 3.000 άτομα έστω κι αν η κυβέρνηση μιλάει για 585 θύματα. Στις 18/3/91, ο νεοεκλεγμένος γιαπωνέζικος καταγωγής πρόεδρος, ALBERTO FUJIMORI, κατηγορήσε σαν μυθομανήτον υπουργό υγείας VIDAL που κάλεσε τον λαό να μην πίνει νερό απ' τα ποτάμια και να μην τρώει ωμά ψάρια και θαλασσινά (που είναι το κύριο φαγητό των λαϊκών στρωμάτων των πόλεων). Ο VIDAL, υπέβαλε αμέσως την παραίτησή του. Η Διεθνής Οργάνωση Υγείας, παραχλάδι του ΟΗΕ, ανακοίνωσε ότι δεν διατρέχουν κανέναν κίνδυνο οι γειτονικές χώρες, αφού ο ΟΗΕ δεν νοιάζεται παρά για τα δικαιώματα του εμίρη του Κουβέιτ, πράγμα που εντείνει τις ανησυχίες της Βραζιλίας, της Αργεντινής, της Χιλής και γενικά όλων των χωρών της Νότιας Αμερικής. Συγγενής θύματος της χολέρας, πάντως, στη Λίμα, δήλωσε σε ξένους δημοσιογράφους: "Αν υπήρχαν εκατό νεκροί στην αστική τάξη, τότε η κυβέρνηση θα έπαιρνε, βέβαια, μέτρα και το κακό θα σταματούσε".

●●● Στις 23/3/91, στο Μόναχο της Γερμανίας έγινε συνέδριο με τον βαρύνοντα τίτλο "Διεθνές Πρόγραμμα

των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης για την Προώθηση του Αγώνα για την Ελευθερία του Λόγου". Το συνέδριο δεν ήταν παρά μία μάζωξη νεοναζιστών, όχι μόνο της Γερμανίας, αλλά και πολλών άλλων χωρών. Απ' την Γαλλία παραβρέθηκαν ο καθηγητής FAURISSON, ο HENRI ROQUES, ο MARC FREDRIKSEN (παλιό στέλεχος της FANE, ακροδεξιός οργανώσης που τώρα έχει διαλυθεί) και κάμποσοι άλλοι. Συμμετείχαν, επίσης, ο Άγγλος ιστορικός DAVID IRVING κι ο Αμερικάνος "ειδικός επί των στρατοπέδων συγκέντρωσης" FRED LEUCHTER που υποστηρίζει ότι τα περί θαλάμων αερίων είναι παραμύθια. Παραβρέθηκαν, επίσης, νεοναζιστές από την Βραζιλία, την Δανία, το Μάρκο, την Πολωνία, την Νότια Αφρική κλπ. Οι διοργανωτές του συνεδρίου είχαν ζητήσει την μεγάλη αίθουσα του μουσείου του Μονάχου (2.000 θέσεις), το μουσείο, όμως, αρνήθηκε να τους την παραχωρήσει. Ο δήμος της πόλης φοβούμενος συγκρούσεις νεοναζιστών και αντιφασιστών διαδηλωτών, προσπάθησε να μην επιτρέψει την μάζωξη, το διοικητικό πρωτοδικείο της Βαυαρίας, όμως, έδωσε τελικά την άδεια πραγματοποίησης του συνεδρίου. Έτσι ο υπεύθυνος για την εύρεση αίθουσας, EWALD ALTHANS, ενοίκιασε άλλη αίθουσα και το συνέδριο έγινε με αποκλειστικό θέμα την πλαστογράφηση της ιστορίας των στρατοπέδων συγκέντρωσης και την εύρεση τρόπων για να παρουσιαστούν τα Αουσβιτς, τα Νταχάου, τα Μπέλσεν, τα Μπούχενβαλντ, οι Τρεμπλίνγκες κ.λ.π., σαν "επινοήματα" των κομμουνιστών, των Εβραίων, των συμμάχων κ.λ.π. Κι όλα αυτά την στιγμή που στην Γερμανία απαγορεύεται από τον νόμο να αμφισβητείται η αλήθεια του "ολοκαυτώματος", ενώ στην Γαλλία, μόλις πέρσει, ο JEAN MARIE LE PEN, καταδικάστηκε να πληρώσει

Ι φράγκο, σαν ηθική αποζημίωση στις αντιφασιστικές και αντιρατσιστικές οργανώσεις της χώρας, επειδή είχε χαρακτηρίσει την γενοκτονία των Εβραίων σαν ένα "απλό επεισόδιο" του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου.

●●● Ο αγώνας για την ελευθερία είναι αγώνας της μνήμης ενάντια στην λήθη. Όταν, όμως, η ιστορία αφήνεται στα χέρια των εξουσιαστών, τότε η ιστορία γίνεται το άλλοθι της καταπίεσης. Είναι η προσπάθεια δικαιολόγησης της αποικιοκρατίας στην Ινδοκίνα με την συμπεριφορά του BOUDAREL, του δεσποφύλακα... Είναι η προσπάθεια δικαιολόγησης των όσων έγιναν εκεί με τα όσα έκαναν οι Γάλλοι αποικιοκράτες στους Βιετναμέζους... Είναι η προσπάθεια να δικαιολογηθεί η γενοκτονία των Παλαιστινίων με το ολοκαύτωμα των Εβραίων και αντίστροφα...

●●● Ήρ' άνοιξαν, για μία ακόμα φορά, οι Ισραηλινοί στρατιώτες στην κατεχόμενη Παλαιστίνη, στις 22/3/1991, με αποτέλεσμα τον σοβαρό τραυματισμό 4 Παλαιστινίων. Την ίδια μέρα, η κυβέρνηση του Ισραήλ ανακοίνωνε την πρόθεσή της να εγκαταστήσει άλλες 14.000 οικογένειες σιωνιστών στα κατεχόμενα, παρά τις "ευχές" των ΗΠΑ, που λένε πως είναι αντίθετες στον εθνικισμό της Παλαιστίνης, ενώ την ίδια μέρα το Ισραήλ δεχόταν και 220 Φαλάσα, δηλαδή μαύρους Εβραίους από την Αιθιοπία και τους ξεγκαθιστούσε στην Παλαιστίνη.

●●● 14.000 εργαζόμενους αποβάσισε να απολύσει η IBM που απ'ότι φαίνεται πλήττεται ιδιαίτερα από την ύφεση της αμερικάνικης οικονομίας. Όλα δείχνουν πως, παρά τον πόλεμο και την "επιτυχή" για τους Αμερικάνους έκβασή του, η οικονομική κατάσταση των ΗΠΑ διαρκώς επιδεινώνεται.

συνεχίζεται στη σελ. 7

●●● Οι συνεχείς διαδηλώσεις υπέρ του Μπόρις Γιέλτσιν στην ΕΣΣΔ κορυφώθηκαν με την διαδήλωση της 28/3/91 στη Μόσχα. Ο στρατός και η Κα-Γκε-Μπε, μολονότι εξακολουθούν να "σέβονται την νομιμότητα", δεν κρύβουν τις ανησυχίες τους και τέθηκαν σε κατάσταση ετοιμότητας. Στο μεταξύ, συνεχίζονται οι απεργιακές κινητοποιήσεις των ανθρακωρύχων, αλλά και άλλων εργαζομένων που βλέπουν την ρημαγμένη απ' τον κρατικό καπιταλισμό ζωή τους να κινδυνεύει τώρα απ' τον ιδιωτικό.

●●● Εκτακτη σύνοδος των κρατών-μελών του ΟΟΣΑ (Οργανισμός για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη), στις 13, 14 και 15/3/91 στη Ρώμη, ασχολήθηκε με τα προβλήματα που δημιουργεί το ρεύμα μετανάστευσης από τις χώρες του "Τρίτου Κόσμου", αλλά και από τις χώρες του πρώην "Ανατολικού μπλοκ" προς τις αναπτυγμένες οικονομικά χώρες της Δυτικής Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής. Το γεγονός παίρνει ιδιαίτερες διαστάσεις μετά την "λήξη" των εχθροπραξιών στον Κόλπο, αλλά και την απειλή της επιβολής της αμερικάνικης "νέας τάξης πραγμάτων". Ιδιαίτερη σημασία έχει η σύνοδος και για την Ιταλία, όπου τις τελευταίες μέρες έχουν καταφύγει πάνω από 20.000 Αλβανοί πρόσφυγες. Κοινή διαπίστωση των συνέδρων ήταν η αποτυχία της πολιτικής των περιορισμών που, εδώ και 15 χρόνια, εφαρμόζεται από τις πλούσιες χώρες. Ηδη, η Γερμανία κι η Ελβετία προσανατολίζονται προς την εγκατάλειψη αυτής της πολιτικής. Κατά τους συνέδρους, το μόνο που θα μπορούσε να σταματήσει το ρεύμα της μετανάστευσης είναι η γρηγορότερη ανάπτυξη των φτωχών χωρών, αν και ακούστηκε και η άποψη πως, αντί να αναχαιτισθεί, αντίθετα, θα πρέπει να

ενισχυθεί το ρεύμα της μετανάστευσης, αφού η "τρίτο-γενοποίηση" των οικονομικών-κύρια της Ευρώπης- έχει προκαλέσει έλλειψη εργατικών χεριών και ύφεση της παραγωγής. Όπως και νά'χει το πράγμα, το μέλλον διαγράφεται ζοφερό για τους κατοίκους των φτωχών χωρών αφού, είτε στον τόπο τους είτε στις πλούσιες χώρες, δεν αντιμετωπίζονται παρά σαν φτηνοί σκλάβοι. Μόνη δυνατή λύση, λοιπόν, μένει η εξέγερση των δυτικοευρωπαίων και βορειοαμερικάνων "εργαζόμενων" (σκλάβων κι αυτών) που θα συντρίψει τις κρατικές και οικονομικές εξουσίες και θα εγκαθιδρύσει ελεύθερες κοινωνίες, χωρίς περιορισμούς, σύνορα και εκμετάλλευση του ανθρώπινου μόχθου.

●●● Η εκδίκηση, όμως, που παίρνουν οι Αμερικάνοι στρατοκράτες, μετά από 20 χρόνια καταδίκης τους από όλους τους λαούς και κύρια, από τους ίδιους τους Αμερικάνους, δεν περιορίζεται μόνο στα τηλεοπτικά κανάλια και ούτε μόνο μέσα στα σύνορα των ΗΠΑ. Έτσι, στις 15/3/91, ένας Γάλλος απόστρατος στρατιωτικός που είχε πολεμήσει στην Ινδοκίνα για να εμποδίσει την ανεξαρτησία των λαών της περιοχής, ο JEAN JACQUES BENCLER, ανακοίνωσε την πρόθεσή του να μηνύσει τον επίκουρο καθηγητή ιστορίας στο πανεπιστήμιο PARIS VII της γαλλικής πρωτεύουσας, GEORGES BOUDAREL, για "εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας". Σύμφωνα με τον απόστρατο, ο BOUDAREL, που υπηρετούσε στα αποικιακά στρατεύματα στην Ινδοκίνα, αυτομόλησε στους Βιετμίνχ (τους αντάρτες που πολεμούσαν για την ανεξαρτησία του Βιετνάμ) το 1950. Το 1953-54, ο BOUDAREL διορίστηκε, από την κυβέρνηση του ανεξάρτητου πιά Βορείου Βιετνάμ, πολιτικός επίτροπος του στρατοπέδου

II3, όπου κρατούνταν Γάλλοι αιχμαλώτοι. Κατά τον BEUCLER, το ποσοστό θνησιμότητας στα βιετναμέζικα στρατόπεδα αιχμαλώτων "ξεπερνούσε το ποσοστό στα ναζιστικά στρατόπεδα". Βέβαια, ο BEUCLER δεν αναφέρθηκε στο τι συνέβαινε στους Βιετναμέζους που έπεφταν στα χέρια των Γάλλων, αφού οι Γάλλοι δεν τους αναγνώριζαν καν σαν αιχμαλώτους πολέμου, αλλά τους αντιμετώπιζαν σαν "τρομοκράτες", όπως σαν "τρομοκράτες" αντιμετώπιζαν αργότερα οι Αμερικάνοι τους Βιετκόνγκ. Οι Γάλλοι φασίστες, ωστόσο, έσπευσαν να στηρίξουν την κίνηση του παλιού αποικιοκράτη. Η βουλευτίνα του "Εθνικού Μετώπου" του Λε Πεν, MARIE FRANCE STIRBOIS, ζήτησε να ασκηθεί δίωξη εναντίον εκείνων που "συνεργάστηκαν με τον εχθρό κατά τον πόλεμο της Ινδοκίνας", ο ROBERT PANDRAND, βουλευτής του "Συναγερμού για τη δημοκρατία", ζήτησε το διώξιμο του BOUDAREL από το πανεπιστήμιο και ο PHILIPPE VILLIERS της "Γαλλικής Δημοκρατικής Ένωσης", ζήτησε να διωχθούν πειθαρχικά οι αρχές του πανεπιστημίου που προσέλαβαν τον BOUDAREL. Ο GEORGES BOUDAREL, από την μεριά του δήλωσε ότι δεν πιά κομμουνιστής και πρόσθεσε ότι η μεταχείριση των αιχμαλώτων στα βιετναμέζικα στρατόπεδα ήταν ίδια με την μεταχείριση των Βιετναμέζων στρατιωτών. Αντίθετα, είπε, η Γαλλία δεν έστειλε ποτέ καενός είδους βοήθεια στους Γάλλους αιχμαλώτους και παρεμπόδιζε ακόμα και την αποστολή τροφίμων και φαρμάκων από τον Ερυθρό Σταυρό, επειδή δεν αναγνώριζε ούτε τους Βιετμίνχ σαν στρατό, ούτε καν τον πόλεμο σαν πόλεμο, αλλά σαν "αντιτρομοκρατική επιχείρηση" του γαλλικού στρατού σε γαλλικό έδαφος. Ο BOUDAREL, που είχε καταδικαστεί από

την γαλλική "δικαιοσύνη" για λιποταξία, αμνηστεύθηκε το 1967. Σήμερα, θεωρείται ένας από τους κορυφαίους βιετναμολόγους του κόσμου και εχθρός του βιετναμέζικου καθεστώτος αφού έχει στενές επαφές με την βιετναμέζικη αντιπολίτευση που αγωνίζεται για τον εκδημοκρατισμό της χώρας.

●●● Σε μία χώρα με πληθυσμό περίπου 3.000.000 κατοίκους, απ' τους οποίους μόνο 25.000 άντρες-που μπορούν να αποδείξουν πως η οικογένειά τους έμεινε εκεί πριν το 1930-έχουν δικαίωμα ψήφου, το να ζητάει κανείς δημοκρατικά δικαιώματα είναι φυσιολογικό. Έι όταν, έστω και χάρη σε έναν πόλεμο, οι κάτοικοι αυτής της χώρας εξοπλίζονται, τότε η αλλαγή του καθεστώτος βρίσκεται επί θύραις. Αυτή είναι η περίπτωση του Κουβέιτ. Αμέσως μετά την κατάπαυση του πυρός, άρχισαν οι διαδηλώσεις για την μετατροπή της χώρας από απόλυτη μοναρχία σε βασιλευμένη δημοκρατία. Τρεις μέρες μετά την επάνοδό του στην χώρα, ο σείχηρ Τζαμπέρ Αλ Αχμέντ Ας Σαμπάχ δήλωσε στις 17/3/91, ότι σε διάστημα 6-12 μηνών θα γίνουν εκλογές για την ανάδειξη κοινοβουλίου. Οι διαδηλώσεις, ωστόσο, δεν έχουν σταματήσει και οι αντιπολιτευόμενες οργανώσεις συνεχώς καταγγέλλουν δολοφονίες, απαγωγές και βασανισμούς σε βάρος στελεχών τους.

●●● Στο μεταξύ οι Παλαιστίνιοι, που εξακολουθούν να κρατούνται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης στο Κουβέιτ, υποβάλλονται καθημερινά σε βασανιστήρια, ενώ υπάρχουν φόβοι ότι περισσότεροι από 5.000 έχουν εκτελεστεί.

●●● Στις 12/3/91, οι αρχές της Συρίας ανακοίνωσαν την απελευθέρωση 300 Παλαιστινίων προσφύγων που βρίσκονταν σε εξέλιξη στη σελ. 8

νταν σε Συριακά στρατόπεδα αιχμαλώτων. Οι Παλαιστίνιοι μεταφέρθηκαν στον Λίβανο. Σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες, ωστόσο, άλλοι τόσοι Παλαιστίνιοι εξακολουθούν να κρατούνται στην Συρία.

●●● Σύμφωνα με τον ραδιοφωνικό σταθμό του Επαναστατικού Δημοκρατικού Μετώπου των Δαών της Αιθιοπίας, 4.600 κυβερνητικοί στρατιώτες είχαν σκοτωθεί, μέχρι τις 17/3/91, στην προσπάθειά τους να ανακαταλάβουν την επαρχία Γκόζαμ, που από τις 14/3/91, έχει περάσει στα χέρια των ανταρτών της Ερυθραίας και του Τίγκρι.

●●● Στις 15/3/91, περισσότεροι από 2.000 κάτοικοι του Μογκαντίσου, πρωτεύουσας της Σομαλίας, έκαναν διαδήλωση στο κέντρο της πόλης ζητώντας τον τερματισμό του εμφυλίου πολέμου.

●●● Το Παλαιστινιακό, πάντως, δεν φαίνεται να λύνεται. Στην συνάντηση BUSH-MITTERAND, στις αρχές του μήνα στην Μαρτινίκα, ο πρώτος δήλωσε ξεκάθαρα: "Οι Παλαιστίνιοι υποστήριξαν το Ιράκ και, τώρα, θα πρέπει να πληρώσουν". Τα ίδια πάντως είπε και στην συνάντησή του με τον Βρετανό πρωθυπουργό JOHN MAY-JOR. Οι Παλαιστίνιοι, στο μεταξύ, αντιμετωπίζουν, απ'ότι φαίνεται και εσωτερικά προβλήματα. Οι αντίπαλοι του Αραφάτ στην PLO ζητούν την υιοθέτηση σκληρότερης γραμμής, πράγμα που φάνηκε και από το ότι, στις αρχές του μήνα, στο Νότιο Λίβανο, σημειώθηκαν συγκρούσεις μονάδων πιστών στον Αραφάτ με άλλες Παλαιστινιακές δυνάμεις που είχαν αρνηθεί να παραχωρήσουν τις θέσεις τους στον νεοσυγκροτημένο "Εθνικό Λιβανικό Στρατό". Σε μία, μάλιστα, μάχη εξοιωνώθηκαν πάνω από 100 αντι-Αραφάτικοι και πιάστηκαν 30 που καταδικάστηκαν αμέσως σε θάνατο από Παλαιστινιακό στρατοδικείο και εκτελέστηκαν. Από την άλλη

μεριά, στα κατεχόμενα, η INTIFADA συνεχίζεται με αμείωτη ένταση κι από ό,τι φαίνεται, οι Παλαιστίνιοι των κατεχομένων δεν έχουν καμιά διάθεση να ακολουθήσουν την μετριοπαθή πολιτική του Αραφάτ.

●●● Στο Ισραήλ, οι δηλώσεις του BUSH δεν έχουν καταφέρει να εξαλείψουν τις ανησυχίες, κύρια των φανατικών σιωνιστών που φοβούνται ότι επίκειται η ίδρυση και αναγνώριση Παλαιστινιακού κράτους στα κατεχόμενα. Έτσι, στις 12/3/91, ο υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ, JAMES BAKER, συναντήθηκε με τον Ισραηλινό πρωθυπουργό Ριτζάκ Σαμίρ, στην Ιερουσαλήμ με σκοπό να καθησυχάσει τα πνεύματα, πράγμα που δεν κατάφερε αφού, λίγο αργότερα την ίδια μέρα, συναντήθηκε και με εκπροσώπους των Παλαιστινίων από τα κατεχόμενα. Στις 13/3/91, ο υπουργός εξωτερικών του Ισραήλ, Ναβίντ Αεβύ, πήγε στην Γερμανία, όπου είχε συνομιλίες με τον καγκελάριο HELMUT KOHL και τον υπουργό εξωτερικών HANS DIETRICH GEN-SCHER.

●●● Στις 17/3/91, Ισραηλινός καταδικάστηκε σε ισόβια, στο Τελ Αβίβ, για τον φόνο 7 Παλαιστινίων και για απόπειρα ανθρωποκτονίας σε βάρος άλλων 10. Ακόμα την ίδια μέρα ανακοινώθηκε η άρση της απαγόρευσης εισόδου Παλαιστινίων στο Τελ Αβίβ και την Χάιφα, που είχε επιβληθεί πριν 2 μήνες με την έναρξη του πολέμου του Κόλπου. Την προηγούμενη μέρα, 16/3/91, Ισραηλινός πολίτης πυροβόλησε και σκότωσε έναν Αραβα εργάτη και τραυμάτισε έναν άλλο στο Νες Τσιγιόνα, στο Κεντρικό Ισραήλ.

●●● Από έκρηξη βόμβας, στις 12/3/91, σκοτώθηκε ο οδηγός του αυτοκινήτου του υπουργού και ηγετικού στελέχους των χριστιανών φαλαγγιτών, Ελ Χομπέϊκα, στην Βηρυτό. Ο Χομπέϊκα δεν έπαθε τίποτα.

●●● Στις 15/3/91, η Ισραηλινή αεροπορία βομβάρδισε στρατόπεδα Παλαιστινίων με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 4 Παλαιστίνιοι, στον Ανατολικό Λίβανο.

●●● 2 Ισραηλινοί στρατιώτες σε δρόμο, στις 12/3/91, στη λωρίδα της Γάζας, όταν Παλαιστίνιος οδηγός πάτησε γκάζι και όρμησε με το φορτηγό του εναντίον στρατιωτικής περιπόλου.

●●● Στις 13/3/91, οι Ισραηλινές αρχές αποφάσισαν να επιτρέψουν την είσοδο Παλαιστινίων από τα κατεχόμενα στην Ιερουσαλήμ. Η απαγόρευση είχε επιβληθεί, στις 17/2/91, όταν άγνωστος είχε μαχαίρωσει 4 Ισραηλινές. Την άλλη μέρα, 14/3/91, η είσοδος στους Παλαιστίνιους απαγορεύθηκε και πάλι μετά τις πιέσεις φανατικών σιωνιστών ότι θα επιτεθούν στους Παλαιστίνιους.

●●● Στις 15/3/91, στη λωρίδα της Γάζας, Ισραηλινοί στρατιώτες γκρέμισαν το σπίτι του Παλαιστίνιου Μωχάμεντ Αμπού Τζαμάλ, που θεωρήθηκε ύποπτος για το μαχαίρωμα των 4 Ισραηλινών γυναικών, στις 17/2/91, στην Ιερουσαλήμ.

●●● Για τρίτη φορά μετά το τέλος των εχθροπραξιών στο Κόλπο, στις 16/3/91, οι Ισραηλινοί απαγόρευσαν την κυκλοφορία στην Παλαιστινιακή περιοχή της ανατολικής Ιερουσαλήμ.

●●● Στις 18/3/91, ανακοινώθηκε ότι θα προσαχθεί τελικά σε δίκη Ισραηλινός φορτηγατζής που είχε σκοτώσει Παλαιστίνιο εισπράκτη λεωφορείου, τον Φλεβάη του 1990, στη Δυτική Οχθη.

●●● Τρεις δημοσιογράφοι του τουρκικού περιοδικού YUZUYIL, που είχαν συλληφθεί στις 5/3/91, απελευθερώθηκαν τελικά στις 14/3/91. Οι τρεις κατήγγειλαν ότι στην διάρκεια της κράτησής τους βασανίστηκαν άγρια. Τους έγδυσαν τελείως, τους κατάβρεξαν με κρύο νερό, τους

έδεσαν τα μάτια και τους κρέμασαν από τους καρπούς των χεριών και στην συνέχεια τους χτύπησαν στα γεννητικά όργανα. Στον έναν έκαναν και ηλεκτροσόκ. Το YUZUYIL (Αιώνας), εκδίδεται από όσους συντάκτες του απαγορευμένου IKIBIN'E DOGRU (Προς το 2.000) έχουν παραμείνει ελεύθεροι και θεωρείται "φιλοκουρδικό".

●●● Ένας αστυνομικός σκοτώθηκε κι ένας άλλος τραυματίστηκε, στις 14/3/91, στην πόλη SIIRT, από πυρά αγνώστων.

●●● Ένας διαδηλωτής σκοτώθηκε όταν η αστυνομία άνοιξε πυρ για να διαλύσει φιλοκουρδική διαδήλωση, στις 15/3/91, στο DIYARBAKIR της νοτιοανατολικής Τουρκίας, κοντά στα σύνορα με το Ιράκ, όπου οι μάχες Κούρδων και Ιρακινών συνεχίζονται.

●●● Ένας αγωνιστής του DEV SOL (Επαναστατική Αριστερά) σκοτώθηκε κι ένας άλλος τραυματίστηκε σοβαρά, στις 16/3/91, στην προσπάθειά τους να τοποθετήσουν βόμβα σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την επίσκεψη BAKER, στην Σμύρνη. Βόμβες εξερράγησαν την ίδια μέρα και σε άλλες 3, τουλάχιστον, τουρκικές πόλεις, προκαλώντας υλικές ζημιές.

●●● Κούρδοι αντάρτες, που τους κυνηγούσαν αστυνομικές δυνάμεις, κατάφεραν να ξεφύγουν παίρνοντας ομήρους την γυναίκα και την κόρη του αντιδημάρχου του DIYARBAKIR, στις 18/3/91. Οι δυο γυναίκες αφέθηκαν ελεύθερες λίγο αργότερα. Άλλοι Κούρδοι, την ίδια μέρα, επιτέθηκαν εναντίον του αστυνομικού τμήματος της κομόλης PAZARCİK στην κουρδική επαρχία KAHRAMAN MARAS, στην νοτιοανατολική Τουρκία. συνέχεια στη σελ. 9

●●● Στις μουσουλμανικές επαρχίες του Σουδάν επαναφέρεται η SHARIA, δηλαδή το μουσουλμανικό ποινικό δίκαιο που προβλέπει ρινοκοπία για τις μοιχές, ευνουχισμό για τους μοιχούς και χειροκοπία για τους κλέφτες.

●●● Στις πολιτισμένες ΗΠΑ, ένα στέλεχος των Μαύρων Πανθήρων, ο δημοσιογράφος MUMIA ABU JAMAL, βρίσκεται από το 1982 στην απομόνωση των φυλακών της Πενσυλβάνια, καταδικασμένος σε θάνατο για την εκτέλεση ενός αστυνομικού. Τον Οκτώβρη του 1990 το ανώτατο δικαστήριο απέρριψε και την τελευταία του αίτηση για αναθεώρηση της δίκης. Η μόνη ελπίδα του MUMIA ABU JAMAL είναι να του δοθεί χάρη από τον κυβερνήτη της πολιτείας, CASEY. Εκτός από τον MUMIA ABU JAMAL, στην Πενσυλβάνια των πολιτισμένων ΗΠΑ, 134 ακόμα άτομα περιμένουν να οδηγηθούν στην ηλεκτρική καρέκλα, καταδικασμένα σε θάνατο για διάφορες αιτίες.

●●● Στην Ιαπωνία, ο Αναρχικός KATSUHIISA OMORI και τα μέλη του "Αντι-Ιαπωνικού Αντι-ιμπεριαλιστικού Μετώπου της Ανατολικής Ασίας", DAIDOJI και MASUNAGA, βρίσκονται κι αυτοί στις φυλακές καταδικασμένοι σε θάνατο εξ αιτίας της αντίθεσής τους στην νεοαποικιοκρατική πολιτική της Ιαπωνίας.

●●● Στις 14/3/91, ο πρωθυπουργός της Παπούα-Νέα Γουϊνέα (που ανήκε στην Αυστραλία κι έγινε ανεξάρτητη το 1975), RABBIE NAMALIU ανακοίνωσε μέτρα για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας. Ανάμεσα στα μέτρα περιλαμβάνεται η θέσπιση της θανατικής ποινής και το...μαρκάρισμα των κακοποιών με καυτό σίδερο στο κούτελο. Προβλέπεται ακόμα η ίδρυση ειδικού αστυνομικοστρατιωτικού σώματος στο οποίο θα υπηρετούν τα παιδιά από 13 ετών. Αυτά γίνονται στην απολίτιστη

Παπούα-Νέα Γουϊνέα με τις ευλογίες της πολιτισμένης Αυστραλίας που, παλιά το έπαιζε ιδιοκτήτης και, τώρα, κηδεμόνας του ανήλικου κράτους. Κάποιοι Σουδανέζοι, κάποιοι Αμερικάνοι, κάποιοι Παπούα-Νεο-Γουϊνέζοι, κάποιοι Αυστραλοί διαμαρτύρονται, αλλά απ'ότι φαίνεται χρειάζονται κάτι περισσότερο από απλές διαμαρτυρίες για να ιδρώσουν τ'αυτιά των εξουσιαστών.

●●● Την Τρίτη 26/3/91, οι κάτοικοι του Μαλί ανέτρεψαν τελικά τον δικτάτορα, MOUSSA TRAORE. Με την βοήθεια του στρατού, που μέχρι την Δευτέρα το βράδυ πολυβολούσε τους άοπλους διαδηλωτές, ο λαός συνέλαβε κι εκτέλεσε εκτός από το πρόεδρο TRAORE, τον αδερφό του κι υπουργό παιδείας BAKARY TRAORE (αυτόν τον σκότωσαν με ροπαλιές), τον ετεροθαλή αδερφό του και πρόεδρο της κυβέρνησης MAMADOU DIARRA, τον επίσης ετεροθαλή αδερφό του και διευθυντή των τελωνείων RAMOS, καθώς και μερικούς ακόμα υπουργούς. Εκείνο που δεν έκανε, βέβαια, ο λαός, το έκανε ο στρατός. Ανέλαβε την διασφάλιση της τάξης και προχώρησε στην ίδρυση ενός "Συμβουλίου Εθνικής Συμφιλίωσης" που θα αντικαταστήσει στην προεδρία της χώρας τον μακαρίτη M. TRAORE. Πρόεδρος του συμβουλίου ανέλαβε ο AMADOU TOUMANI TOURE, αντισυνταγματάρχης κι αρχηγός των αλεξιπτωτιστών που ως τα ξημερώματα της Τρίτης υποστήριζαν με φανατισμό τον M. TRAORE. Ανάμεσα στα μέλη του συμβουλίου είναι κι ο OMAR DIALLO, πρώην αρχηγός της φρουράς του TRAORE καθώς και πολλοί άλλοι στυλοβάτες του προηγούμενου καθεστώτος, όπως ο δικηγόρος DEMBA DIALLO, συγγενής του προηγούμενου και πρόεδρος της ένωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Μαλί ('). Οι λεηλασίες που είχαν αρχίσει στα τέλη του Φλεβάρη, ωστόσο, συνεχίστηκαν και στις 26/3/91 και

το "Συμβούλιο Εθνικής Συμφιλίωσης" ανέθεσε στον γενικό γραμματέα της Ένωσης Εργαζομένων του Μαλί, BAKARY KARANDE και στον πρόεδρο της Ένωσης Μαθητών και Φοιτητών του Μαλί, OMAR MARIKO (που έχει γίνει "ήρωας", αφού ο TRAORE τον είχε φυλακίσει) να κατευνάσουν τα πνεύματα και να πείσουν τους κατοίκους να σταματήσουν την λεηλασία των μαγαζιών της πρωτεύουσας BAMAKO. Πάντως, αν αυτό μπορεί να φωτίσει κάπως τα πράγματα, η κυβέρνηση του TRAORE είχε σχέσεις με την Κίνα και "σοσιάλιζε". Ο AMADOU TOUMANI TOURE, ο νέος ισχυρός άντρας της χώρας, είχε σπουδάσει στην Γαλλία και διατηρούσε στενές σχέσεις με τους παλιούς συμφοιτητές του. Το QUAI D'ORSAY (δηλαδή το Γαλλικό υπουργείο εξωτερικών) δήλωσε πως αυτό που έγινε στο Μαλί δεν μπορεί να χαρακτηριστεί τόσο σαν "πραξικόπημα", όσο σαν "λαϊκή εξέγερση". Τέλος, σημειώνουμε ότι η είδηση της πτώσης του καθεστώτος TRAORE, μεταδόθηκε (και το βρίσκουμε, τουλάχιστον, ασυνήθιστο) από το κρατικό ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Ετσι, έχουμε κάθε λόγο να φοβόμαστε ότι δεν πρόκειται ούτε για ένα "πραξικόπημα", ούτε για μία "λαϊκή εξέγερση", αλλά απλά και ωμά-για την "νέα τάξη πραγμάτων". Ο καιρός θα το δείξει...

●●● "Δεν έχω καμιά σχέση, δεν είμαι ξάδερφος, δεν έχω καμιά σχέση με τον Αη-Βασίλη", δήλωσε ο Γάλλος πρωθυπουργός MICHEL ROCARD, όταν έφτασε στο SAINT-DENIS πρωτεύουσα της LA REUNION, στις 17/3/91. Βέβαια, οι συγγεντρωμένοι, που κάθε άλλος παρά "δώρα" περίμεναν, τον γιουχαΐσαν αγρίως και γύρισαν στο κέντρο της πόλης για να συνεχίσουν τις συγκρούσεις με την αστυνομία. Οοοοο Ο MONDE LIBERTAIRE, πάντως, εφημερίδα της Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας, της FEDERATION ANARCHISTE

FRANCAISE, σπεύδει να ακολουθήσει την γραμμή της LIBERATION (Απελευθέρωση - πρώην αριστερίστικη καινούνη δεξιοσοσιαλίζουσα ημερήσια εφημερίδα). "Τα πάντα οφείλονται στην απαγόρευση του TELE-FREE-DM" (δηλαδή του τοπικού ραδιο-τηλεοπτικού σταθμού) που, κατά τον MONDE LIBERTAIRE, εκφράζει το "PATCHWORK" της ντόπιας κουλτούρας, σε αντίθεση με τους κρατικούς σταθμούς που εκφράζουν τον γαλλικό πολιτιστικό ιμπεριαλισμό. Για την οικονομική κατάσταση, για την καταπίεση, για τον ρατσισμό στο νησί, ούτε λεξη...

●●● "Έχουν οι φυλακισμένοι το δικαίωμα να τεκνοποιήσουν;" Η ANGELA RUMBOLD, αρμόδια του βρετανικού υπουργείου εσωτερικών και δημοσίας τάξης, λέει ότι δεν βλέπει γιατί η φυλάκιση θα πρέπει να σημαίνει και στέρηση των συζυγικών επαφών των κρατουμένων. Στις ΗΠΑ, τον Καναδά και την Κούβα, οι σεξουαλικές επαφές των κρατουμένων με τις ή τους συζύγους τους δεν απαγορεύονται. Στις Σκανδιναβικές χώρες το δικαίωμα των κρατουμένων στην σεξουαλική επαφή θεωρείται, εδώ και χρόνια, ιερό και απαραβίαστο. Στην Δανία οι κρατούμενοι δικαιούνται κάθε εβδομάδα μία επίσκεψη μιάμισης ώρας με τον/την συντροφό τους σε ειδικό χώρο όπου απαγορεύεται η παρουσία φύλακα καθώς και κάθε είδους παρακολούθηση. Η Ιρλανδική δημοκρατία, παρά το ότι το σύνταγμα της υπόσχεται ρητά "την υπεράσπιση και την διασφάλιση των προσωπικών δικαιωμάτων των πολιτών", αρνείται να παραχωρήσει στους κρατούμενους της το δικαίωμα της σεξουαλικής επαφής και τεκνοποίησης. Τα παραπάνω αναφέρονται σε άρθρο της αγγλικής εφημερίδας THE GUARDIAN, στις 19/3/91, με αφορμή την απόρριψη της σχετικής αίτησης της MARIE και συνέχεια στη σελ. 10

του NOEL MURRAY, των Αναρχικών που καταδικάστηκαν το 1975 σε ισόβια για την εκτέλεση ενός αστυνομικού στο Δουβλίνο. Ας σημειώσουμε, ότι ενώ όλοι, όσοι καταδικάζονται σε ισόβια στην Ιρλανδία, βγαίνουν στα 8 χρόνια, οι MURRAYS βρίσκονται στη φυλακή 16 ολόκληρα χρόνια, απλά επειδή είναι Αναρχικοί.

●●● Θυμάστε τη κοπελιά με το καθρόνι στην περίφημη φωτογραφία από την διαδήλωση της 31/3/90 ενάντια στον POLL TAX, στην πλατεία TRAFALGAR του Λονδίνου. Δυστυχώς θα κάνετε 12 μήνες να την ξαναδείτε. Η LORRAINE VIVIAN καταδικάστηκε σε 12 μήνες φυλάκιση, στις 18/3/91, από το δικαστήριο του SOUTHWARK του νοτίου Λονδίνου. Την αναγνώρισε και την κατέδωσε η μάνα της, η JANET KELLY, που έχει χωρίσει με τον πατέρα της LORRAINE κι έχει παγερθεί τον δεσμοφύλακα JAMES KELLY. Η JANET KELLY έδωσε τις πληροφορίες στην αστυνομία για το που θα μπορούσε να κρύβεται η κόρη της, που τελικά συνελήφθη σε ένα κατεilahμένο σπίτι στο ανατολικό Λονδίνο. Η LORRAINE VIVIAN οδηγήθηκε ήδη στις φυλακές. Κι όλα αυτά παρ'ότι η κυβέρνηση του JOHN MAJOR έχει δηλώσει ότι θα αποσύρει τον POLL TAX.

●●● Βόμβα εξερράγη στο λιμάνι της Αδρνακας, στην Κύπρο, στις 26/3/91, ενώ λίγο νωρίτερα, στον ίδιο χώρο, άγνωστοι πέταξαν δυό χειροβομβίδες. Από τις εκρήξεις προκλήθηκαν ελαφρές υλικές ζημιές, ενώ δεν έγινε γνωστό τίποτα για την προέλευση και τους στόχους των βομβιστικών ενεργειών.

●●● Την έκδοση δύο Αμερικανο-ισραηλινών ζήτησαν επίσημα οι ΗΠΑ από το Ισραήλ. Στις 26/3/91, ισραηλινό δικαστήριο διέταξε την κράτηση του ROBERT MANNING και της γυναίκας του, ROACHELLE, μέχρι να υποβάλλουν οι Αμερικάνοι τα σχετικά

έγγραφα. Οι MANNING κατηγορούνται ότι το 1980 έστειλαν επιστολή-βόμβα και δολοφόνησαν τον Αραβοαμερικανό ALEX ODEH, στην Καλιφόρνια των ΗΠΑ.

●●● Στις 28/3/91, το Ισραήλ απαγόρευσε την είσοδο Παλαιστινίων από τα κατεχόμενα στις εβραϊκές περιοχές, φοβούμενοι ταραχές, αφού το εβραϊκό πάσχα συνέπιπτε φέτος με την ημέρα διαμαρτυρίας των Παλαιστινίων. Την ίδια μέρα, στη Λωρίδα της Γάζας, δύο Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν και 50 τραυματίστηκαν σοβαρά, όταν Ισραηλινοί στρατιώτες άνοιξαν πυρ εναντίον αόπλων διαδηλωτών. Την άλλη μέρα, τρεις ακόμα Παλαιστίνιοι, σκοτώθηκαν από πυρά Σιωνιστών. Σύμφωνα με επίσημη ανακοίνωση οι τρεις άοπλοι Παλαιστίνιοι είχαν περάσει τα σύνορα από την Ιορδανία κι είχαν μπει χωρίς την άδεια του Ισραήλ στην κατεχόμενη Παλαιστίνη. Στις 30/3/91, την πιο κρίσιμη μέρα του-εορταστικού για τους Ισραηλινούς και πένθιμου για τους Παλαιστινίους-τρίτημέρου, η Ισραηλινή αστυνομία εισέβαλε "προληπτικά" στα Αραβικά χωριά, ενώ μονάδες του στρατού περικύκλωσαν τα κατεχόμενα. Παρ'όλα αυτά, χιλιάδες Παλαιστίνιοι συγκρότησαν διαδηλώσεις διαμαρτυρίας για την αρπαγή των εδαφών τους και ύψωσαν Παλαιστινιακές σημαίες τιμώντας την μνήμη των 6 Παλαιστινίων που είχαν σκοτωθεί από Εβραίους αποίκους στις 30/3/76. Οι Ισραηλινοί, πάντως, απέφυγαν να ανοίξουν αυτή την φορά πυρ κατά των διαδηλωτών για να μην οξύνουν κι άλλο την κατάσταση. Την επόμενη μέρα, η Ισραηλινή κυβέρνηση ανακοίνωσε την άρση των περιορισμών στη κυκλοφορία των Παλαιστινίων και μόνο στην Ιερουσαλήμ εξακολουθεί να απαγορεύεται η είσοδος Αράβων.

●●● Το Τουρκικό Κομμουνιστικό Εργατικό Κίνημα, ανέλαβε την ευθύνη της εκτέ-

λεσης φιλοκυβερνητικού συνδικαλιστή στις 26/3/91, στη Κων/πολη. Στις 27/3/91, βόμβες προκάλεσαν ζημιές στα γραφεία της Ολλανδο-βρετανικής SHELL, στη Κων/πολη και της αμερικανικής CITYBANK, στη Σμύρνη. Στις 28/3/91, ζημιές προκλήθηκαν από μολότωφ στα γραφεία της YAPI KREDI BANK της Κων/πολης. Στις 29/3/91, 4 υποκαταστήματα ιδιωτικών τραπεζών, στη Κων/πολη, έγιναν στόχοι επίθεσης με μολότωφ κι εκρηκτικά. Στις 30/3/91, βόμβες εξερράγησαν στα γραφεία της εταιρείας καλωδίων HABAΚ και του βιομηχανικού ομίλου SAHIN HOLDING, στη Κων/πολη.

●●● 4 Τούρκοι αστυνομικοί σκοτώθηκαν όταν το αυτοκίνητό τους χτυπήθηκε, κοντά στη πόλη CIZRE της νοτιοανατολικής Τουρκίας, από Κούρδους αντάρτες.

●●● 140 αντάρτες του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού του Σουδάν σκοτώθηκαν, σύμφωνα με ανακοίνωση της Σουδανικής κυβέρνησης, στις 28/3/91, σε σύγκρουση με τους "Πρωινούς Εισβολείς", το νέο επίλεκτο σώμα του καθεστώτος, στην περιοχή Μπαχρ Αλ Γκαζάλ, στο νότιο Σουδάν.

●●● 4 άτομα σκοτώθηκαν στο Κασμίρ, στις 27/3/91, όταν τα Ινδικά στρατεύματα κατοχής άνοιξαν πυρ εναντίον αμάχων πολιτών. Στις 28/3/91, η Ινδική αστυνομία χρησιμοποίησε γκλομπς και δακρυγόνα στο κατεχόμενο Κασμίρ, για να διαλύσει γυναίκες που διαμαρτύρονταν για τις προσβλητικές σωματικές έρευνες, στις οποίες οι Ινδοί στρατιώτες υποβάλλουν τις γυναίκες του Κασμίρ.

●●● 3 Αμερικάνοι πεζοναύτες τραυματίστηκαν σοβαρά, στις 29/3/91, όταν ένας Αραβας πυροβόλησε εναντίον του αυτοκινήτου τους, κοντά στο Τζουμπάιλ της Σαουδικής Αραβίας. Τις τελευταίες μέρες, έχουν γίνει πολλές επιθέσεις εναντίον Αμερικάνων στρατιωτών από Σαου-

δάραβες που θεωρούν τις αμερικανικές δυνάμεις σαν δυνάμεις κατοχής της χώρας τους, γεγονός ιδιαίτερα προσβλητικό κατά την περίοδο του ραμαζανιού.

●●● Στις 30/3/91, ο πρόεδρος της Αιγύπτου, Χόσνι Μουμπάρακ, είπε στους συμπατριώτες του να σφίξουν το ζωνάρι τους και να μην περιμένουν καμιά ανταμοιβή για την συμμετοχή τους στον πόλεμο εναντίον του Ιράκ. "Αν μας δοθεί κάποια βοήθεια", πρόσθεσε, "θα χρησιμοποιηθεί για την ανάπτυξη της χώρας", όπως αποκαλεί την τσέπη του, μιμούμενος τον Μητσοτάκη και τους άλλους πολιτικούς μας.

●●● Κούρδοι κατέλαβαν την Ιρακινή πρεσβεία στις Ερυθρές, στις 3/4/91, (που από την έναρξη του πολέμου είναι άδεια). Η Βελγική αστυνομία δεν επενέβη και οι Κούρδοι αποχώρησαν μετά από μερικές ώρες, αφού ύψωσαν στο κτίριο την Κουρδική σημαία.

●●● Οι πρώτες, πολυκομματικές, εκλογές της 31/3/91 κι 7/4/91, στην Αλβανία, έδειξαν ξεκάθαρα πως οι Αλβανοί αποκηρύσσουν τον σταλινισμό και μαυρίζουν τον Ραμίζ Αλία, δεν τρώνε, όμως, το δόλωμα του καπιταλισμού. Απόδειξη το "πάτωμα" του Δημοκρατικού Κόμματος (προς μεγάλη θλίψη του Μητσοτάκη, που τη πάτησε στην Αλβανία, όπως την είχε πατήσει και στην Ρουμανία και στην Βουλγαρία), αλλά κι οι χιλιάδες (πάνω από 50) των Αλβανών προσφύγων στη Δύση, που, αφού είδαν τα "καλά" της, επιστρέφουν τώρα, μαζικά, στην Αλβανία έχοντας μάθει πως ο σταλινισμός δεν είναι προνόμιο των κομμουνιστικών, μόνο, χωρών, όπως ο φασισμός δεν είναι προνόμιο μόνο των καπιταλιστικών κρατών και ότι κι εδώ, όπως κι εκεί, χρειάζονται πολλοί αγώνες για να απελευθερωθούν επιτέλους οι άνθρωποι από το κάθε φύσης και μορφής καθεστώς. συνέχεια στη σελ.

●●● Στις 29/3/91, ο Μιττε-
ράν κι η γυναίκα του, κατά
την συνάντησή τους με τον
υπουργό για τις αποικίες,
LOUIS LE PENSEC, "ευχήθηκαν
να επαναλειτούργησει το
συντομότερο ο τηλεοπτικός
σταθμός TELE-FREE-DOM της
LA REUNION", ώστε να σταμα-
τήσουν οι ταραχές. ("DOM-
TOM" αποκαλούνται στη Γαλ-
λία, ειρωνικά και ρατσιστι-
κά, οι μαύροι κάτοικοι των
γαλλικών αποικιών της Αφ-
ρικής).

●●● Το Μέτωπο Εθνικής Απε-
λευθέρωσης της Κορσικής α-
νέλαβε την ευθύνη της επι-
δρομής και της καταστροφής
των εγκαταστάσεων της κα-
τασκήνωσης των υπαλλήλων
του γαλλικού υπουργείου
δικαιοσύνης στο νησί, την
νύχτα της 28 προς 29/3/91.

●●● Ένα στέλεχος των μυ-
στικών υπηρεσιών, ένας συ-
νταγματάρχης του στρατού
κι ένας ανώτατος αξιωματι-
κός της χωροφυλακής του
Βελγίου ήταν οι εμπνευστές
κι οι οργανωτές των "TUE-
URS FOUS", των "τρέλλων φo-
νιάδων", που οι βομβιστικές
επιθέσεις τους σε πολυκα-
ταστήματα της γαλλόφωνης
περιοχής του Βελγίου, από
το 1982 μέχρι το 1985, κό-
στιζαν τη ζωή σε 16 ανθρώ-
πους. Αυτά ομολόγησε ο να-
ζιστής PHILIPPE DE STAER-
CKE, στις 28/3/91, που στις
30/6/87 είχε καταδικαστεί
σε κάθειρξη 20 ετών σαν η-
γετικό στέλεχος των "τρέλ-
λών φονιάδων", σε επιστολή
του προς τις εφημερίδες
και τις δικαστικές αρχές
του Βελγίου. Στην επιστολή
του ο DE STAERCKE δεν ανα-
φέρει ονόματα, αλλά λέει ό-
τι στην υπόθεση ήταν μπλε-
γμένη η CEPIC, η ακροδεξιά
πτέρυγα του δεξιού κόμμα-
τος VDB του Βελγίου. Οι κα-
ταγγελίες αυτές συμφωνούν
με τις περσινές καταγγελί-
ες του MARTIAL LEKEN, ενός
πρώην χωροφύλακα που έχει
καταφύγει στη Φλώριδα των
ΗΠΑ, απ' όπου ομολόγησε πως
ήταν μέλος της ομάδας G,
μιάς ναζιστικής παραστρα-
τιωτικής οργάνωσης η οποία

δρούσε με εντολές της CE-
PIC, στους κόλπους της Βελ-
γικής χωροφυλακής. Οι απο-
καλύψεις αυτές έχουν προ-
καλέσει πραγματικό σάλο
στους κόλπους της δεξιάς
στο Βέλγιο, αλλά και σε πο-
λλές άλλες χώρες της Ευρώ-
πης, μπλεγμένες στα πλοκά-
μια του NATO, του GLADIO
και της Κόκκινης Προβιάς. Η
αντεπίθεση, ωστόσο, δεν έρ-
χεται από τους δεξιούς, αλ-
λά από τους "σοσιαλιστές"
που σπεύδουν να δηλώσουν
ότι η CEPIC δεν προωθούσε
μόνο τους "τρέλλους φονιά-
δες" αλλά και τους ακροα-
ριστερούς CCC (Μαχητικούς
Κομμουνιστικούς Πυρήνες),
στη προσπάθειά τους να ε-
ξομοιώσουν τους κοινωνι-
κούς αγωνιστές με τους νο-
σταλγούς του Τρίτου Ράιχ.

●●● Η δολοφονία του Τζαμέλ
Σετούχ, στο παρισινό προά-
στειο της SARTROUVILLE από
τους ιδιωτικούς αστυνομι-
κούς του πολυκαταστήματος
EUROMARCHE, στις 24/3/1991,
έχει γίνει αιτία ξεσπάσμα-
τος μίσους των καταπιεσμέ-
νων (τριτοκοσμικών, αλλά και
Γάλλων) κατοίκων εναντίον
των πλουσίων και της εξου-
σίας τους. Ο δεξιός δήμαρ-
χος του προαστείου LAURENT
WETZEL, έριξε νέο λάδι στη
φωτιά, στις 28/3/91, δηλώνο-
ντας ότι για όλα φταίει η
"λαθρομετανάστευση εγχρώ-
μων στη Γαλλία", πράγμα που
εξόργισε τους κατοίκους, οι
οποίοι τον έφτυσαν και του
πέταξαν πέτρες, με αποτέλε-
σμα την παρέμβαση των CRS
(MAT), μολότωφ, καμμένα μα-
γαζιά κι αυτοκίνητα... "Αυ-
τό το μαγαζί κήκε γιατί
ήταν μεγάλο και πουλούσε
πανάκριβα είδη πολυτελεί-
ας" δήλωσε χαρακτηριστικά
ένας πιτσιρικάς του προα-
στείου σε δημοσιογράφους.

●●● Στις 29/3/91, οι αντάρ-
τες του Πατριωτικού Μετώ-
που της Ρουάντα κι εκπρό-
σωποι της κυβέρνησης της
Ρουάντα, συναντήθηκαν, με
πρωτοβουλία του προέδρου
του Ζαίρ, Μομπούτου Σέσε
Σέκο, στη πόλη LA N'SELE κι
υπέγραψαν συμφωνία κατά-

παυσης του πυρός. Ετσι, τερ-
ματίζεται, τουλάχιστον για
την ώρα, ο δμηνος εμφύλιος
πόλεμος σ' αυτή την κεντρο-
Αφρικανική χώρα.

●●● Η TREUHANDANSTALT (αν-
τίστοιχο του δικού μας Ορ-
γανισμού Ανασυγκρότησης Ε-
πιχειρήσεων-βλέπε ιδιωτι-
κοποίησης) ιδρύθηκε την ά-
νοιξη του 1990, από την κυ-
βέρνηση του HANS MODROW, με
σκοπό να ξεπουλήσει σε ι-
διώτες γύρω στις 8.000 Α-
νατολικογερμανικές επιχει-
ρήσεις, που η αξία τους έφ-
τανε τα 600 δισ. μάρκα (7,2
τρισ. δρχ). Στις 29/3/91, ο
Οργανισμός αυτός ανακοίνω-
σε ότι στον ένα χρόνο της
λειτουργίας του είχε κατα-
φέρει να πουλήσει σε ιδιώ-
τες 1.000 επιχειρήσεις αν-
τί 4 δισ. μάρκων (48 δισ. δρχ).

●●● Την 1/4/91, ο διευθυ-
ντής του Οργανισμού αυτού,
DELTEV ROHWEDDER εκτελέσ-
τηκε με μία σφαίρα, στην έ-
κτασή του, στο DUSSELDORF
της ενοποιημένης πιά Γερ-
μανίας. Κατά την επίθεση,
τραυματίστηκε ελαφρά κι η
γυναίκα του. Την ευθύνη α-
νέλαβε η R.A.F., με τηλεφώ-
νημα αγνώστου σε ειδησεο-
γραφικό πρακτορείο. Στο κή-
πο της βίλας του, εξάλλου,
βρέθηκε και σχετικά προκή-
ρυξη του "κομμάντο URLICH
WESSEL, με την σφραγίδα της
R.A.F. θυμίζουμε ότι ο WES-
SEL ήταν ο αγωνιστής της
R.A.F. που είχε πάρει μέ-
ρος στην κατάληψη της δυ-
τικογερμανικής πρεσβείας,
στη Στοκχόλμη της Σουηδίας
τον Απρίλη του 1975. Σκοτώ-
θηκε αργότερα από πρόωρη
έκρηξη βόμβας που μετέφε-
ρε. Σύμφωνα με την αστυνο-
μία, το περίστροφο που σκό-
τωσε τον ROHWEDDER χρησι-
μοποιήθηκε και στην επίθε-
ση ενάντια στην πρεσβεία
των ΗΠΑ στη Βόννη, τον Φε-
βάρη του 1991. Λίγες μόλις
ώρες, πριν την εκτέλεση, οι
εργαζόμενοι της Δειψίας,
διαδήλωναν την αγανάκτησή
τους για την καταδίκη τους
στον εξαστίας θάνατο. Α-
νάμεσα στα πανώ, υπήρχε και
ένα που έγραφε: "ROHWEDDER:
ΧΑΣΑΙΝΕ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΓΕ-

ΡΜΑΝΙΑΣ". Στο μεταξύ, οι Α-
νατολικογερμανοί συνεχί-
ζουν σχεδόν καθημερινά τις
διαδηλώσεις εναντίον της
οικονομικής πολιτικής του
KOHLE που τους έχει κυριο-
λεκτικά εξαθλιώσει. Στις 6/
4/91, ο τελευταίος αναγκά-
στηκε να παραδεχτεί ότι "έ-
γιναν κάποια λάθη, όπως η
πρόωρη νομισματική ένωση
των δύο Γερμανιών, πράγμα
που κρούει τον κώδωνα του
κινδύνου και για την σχε-
διαζόμενη νομισματική ένω-
ση της Ευρωπαϊκής Κοινό-
τητας". Μ' αυτές τις βλακεί-
ες που λέει, βέβαια, δεν
πρέπει να απορεί κανείς ό-
ταν οι Ανατολικογερμανοί
έσπευσαν να τον στεφανώ-
σουν με... κλούβια αυγά.
Βλέπετε, εξακολουθούν να υ-
πάρχουν κάποιοι που νομί-
ζουν πως η καπάρρευση του
σταλινισμού σημαίνει θρί-
αμβο του καπιταλισμού.

●●● 5 ξένες πρεσβείες και
20 υποκαταστήματα τραπεζών
χτυπήθηκαν με βόμβες, στις
4/4/91, στη Δίμα του Περού,
από την ένοπλη μαοϊκή ορ-
γάνωση SENTERO LUMINOSO, το
γνωστό Φωτεινό Μονοπάτι,
που για πάνω από 15 χρόνια
μάχεται για την ανατροπή
των δυτικώνφιλων κυβερνήσε-
ων της χώρας. Η μαζική αυτή
επίθεση αποτελεί την απά-
ντηση του SENTERO LUMINOSO
στην αδιαφορία της κυβέρνη-
σης για τη χολέρα που απο-
δεκατίζει τις φτωχότερες
κοινωνικές τάξεις: μαθώς
και για την αντι-ιρακινή
στάση της στον πόλεμο του
Περσικού Κόλπου.

ΕΝΤΥΠΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

●●● ΑΟΥΤΚΟΥΣΤΙΝ ΣΟΥΧΥ: "ΚΟΛ ΛΕΚΤΙΒΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ 1936-1939". Από τις εκδόσεις Ελευθερος Τύπος, Φεβράρης '91.

●●● ΕΝΕΛΙΣΙΣ. Τρίμηνο περιοδικό λογοτεχνίας και κοινωνικού προβληματισμού, 6ο τεύχος. Αθήνα. Χειμώνας 1990-1991.

●●● ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ Συλλογή κειμένων μεταφρασμένων από το ιταλικό ελευθεριακό περιοδικό VOLONTA, για τα ζητήματα της εκπαίδευσης. Εκδόσεις ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ. Αθήνα. Φλεβάρης 1991.

●●● ΜΑΣ ΣΤΙΠΝΕΡ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΙ ΔΙΚΟ ΤΟΥ. Τρίτη έκδοση. Εκδόσεις ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ. Αθήνα. Μάρτης 1991.

●●● ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΟΛΗ. Αντεργκράουντ περιοδικό. Τεύχος 20 (25). Αθήνα. Μάρτης 1991.

●●● ΑΛΛΥΔΙΣ. Περιοδικό για τους άλλους τόπους του θησαυρίου. Τεύχος 3ο. Αθήνα. Μάρτης 1991.

●●● ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ. Περιοδικό για την αντιεξουσία και την ύπαρξη. Τεύχος 3ο. Αθήνα. Μάρτης 1991.

●●● ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΕΣ ΤΗΣ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΥ. Περιοδικό από τις καταλήψεις σπιτιών. Τεύχος 8ο. Αθήνα. Απρίλης 1991.

●●● ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΡΜΟΝΙΑ. Δελτίο της Ομάδας Αναρχοκομμουνιστών-Κοινοτιστών Νέας Σμύρνης. Τεύχος 1ο. Αθήνα. Απρίλης 1991.

●●● ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ. Αντιπολεμικό δελτίο της ομώνυμης Αναρχικής ομάδας από την Θεσ/νίκη. Γενάρης 1991.

●●● TIERRA Y LIBERTAD. (Γη κι Ελευθερία). Νο 72. Μάρτης 1991. Όργανο της Ιβηρικής Αναρχικής Ομοσπονδίας (FAI).

●●● LE COMBAT SYNDICALISTE (Ο Συνδικαλιστικός Αγώνας) Νο 110, Μάρτης 1991. Όργανο της Γαλλικής Εθνικής Συνομοσπονδίας Εργαζομένων (CNT/AIT).

●●● ANTIKRIEGS INFO. (Αντιπολεμική Πληροφόρηση). Νο 3 Μάρτης 1991. Διεθνή αντιπολεμικά νέα από το WIESBADEN της Γερμανίας.

●●● FACTSHEET FIVE. (Δελτίο Γεγονότων Πέντε). Νο 39, Δεκέμβρης 1990. (Δεν στέλνεται αεροπορικά). Παρά τον τίτλο του πρόκειται για ένα βιβλιογραφικό δελτίο με 200 περίπου σελίδες που καλύπτει όλο σχεδόν το φάσμα του Αναρχικού, Αυτόνομου κι Εναλλακτικού τύπου στις ΗΠΑ, αλλά και σε άλλες χώρες.

●●● 戦後日本を 目指して (Δελτίο Πληροφόρησης της Επιτροπής "Δευτεριά στον Ομόρι"). Νο 57, 8/3/91. Δελτίο με ειδήσεις από τον κοινωνικό αγώνα στην Ιαπωνία. Στο τεύχος αυτό περιλαμβάνεται και άρθρο του Ομόρι για τον πόλεμο. Δυστυχώς κανείς μας δεν ξέρει γιαπωνέζικα κι οι Γιαπωνέζοι σύντροφοι μας έστειλαν μεταφρασμένα στα αγγλικά μόνο τα περιεχόμενα του τεύχους.

●●● LA LETTRE DE CAVALES. (Το Γράμμα των Δραπέτων). Νο 8, Απρίλης 1991. Εκδίδεται από την γαλλική COMMISSION PRISON-REPRESSION (Επιτροπή για τις φυλακές και την Καταπίεση) και περιέχει γράμματα κρατουμένων, ειδήσεις από τις γαλλικές φυλακές κ.λ.π.

●●● A-INFO. (Αναρχική Πληροφόρηση). Γαλλική έκδοση. Νο 7, Φλεβάρης 1991. Δελτίο ειδήσεων από την Γαλλία.

●●● SEMTEX. (Εδώ δεν χρειάζεται μετάφραση). Νο 0, Νοέμβρης 1990 (κάλλιο αργά παρά ποτέ). Αντιπληροφόρηση από το WIESEBADEN της Γερμανίας. (Πάντως, το μετάφραστο SEMTEX είναι το τέχνηκε προέλευσης ισχυρότατη εκρηκτική ύλη. Στους τοίχους του BELFAST της Βόρειας Ιρλανδίας συχνά βλέπει κανείς το διαφημιστικό σύνθημα: "Το SEMTEX δεν βλάπτεται το όζον").

●●● THE FUTURE NOW. (Το Μέλλον Τώρα). Νο 7, Γενάρης 1991. Αναρχικό περιοδικό από

την WOOLONGABBA της Αυστραλίας.

●●● A.N.A. (AGENCIA DE NOTICIAS ALTERNATIVA-Εναλλακτικό Πρακτορείο Ειδήσεων) Νο 141, 8/3/91. Δελτίο ειδήσεων από το Αναρχικό, Αυτόνομο, Εναλλακτικό κ.λ.π. κι νήματα από την Ισπανία και από όλο τον κόσμο.

●●● LE MONDE LIBERTAIRE. (Ο Ελευθεριακός Κόσμος). Τεύχη 816, 817, 818, 819, 820 και 821 από 27/2/91 μέχρι 3/4/91. Όργανο της Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας (FAF).

●●● SOLIDARIDAD OMBREIRA (Εργατική Αλληλεγγύη). Νο 216 και 217, Μάρτης και Απρίλης 1991. Μηνιαία εφημερίδα της CNT/AIT Καταλωνίας.

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι ΗΠΑ υποκινούν εξέγερση κάποιων λαών και κατοπιν τους αφήνουν έρμαια στη λύσσα των καταπιεστών τους. Οι Κούρδοι της Τουρκίας θρήνησαν, πριν 20 περίπου χρόνια, δεκάδες χιλιάδες νεκρούς, θύματα αυτής της πολιτικής. Τώρα, είναι η σειρά των Κούρδων του Ιράκ. Αφού οι ΗΠΑ "κέρδισαν" τον πόλεμο και "απελευθέρωσαν" το Κουβέιτ, αφού κατέλαβαν κι εξακολουθούν να κατέχουν το 15% του εδάφους του Ιράκ, στην προσπάθειά τους να ανατρέψουν τον Σαντάρ Χουσεΐν και την κυβέρνηση του Μπάαθ, κάλεσαν τους Σιίτες, του νότου και τους Κούρδους να ξεσηκωθούν. Και οι μεν Σιίτες, από ότι φαίνεται, δεν έχασαν το αμερικάνικο δόλωμα-αφού ξέρουν καλά το παιχνίδι που παίζεται σε βάρος τους- κατά την διάρκεια του περσό-ιρακινού πολέμου-οι Κούρδοι του Ιράκ, όμως, πίστεψαν πως οι Αμερικάνοι είναι ειλικρινείς και πως, τόσο η Τουρκία, όσο και το Ιράν θα ευνοούσαν ίδρυση ανεξάρτητου, ή, έστω, αυτόνομου Κουρδιστάν στο βόρειο Ιράκ. Αντί για βοήθεια, όμως, ο Μπους και οι ΗΠΑ θεώρησαν το κουρδικό εσωτερικό θέμα του Ιράκ κι έτσι, για ακόμα φορά, οι Κούρδοι βρίσκονται προδομένοι και παραδομένοι στο έλεος του Χουσεΐν, που, ναι μεν δεν θέλει να προκαλέσει την διεθνή κοινή γνώμη, από την άλλη μεριά, όμως, είναι υποχρεωμένος να δείξει πυγμή στο εσωτερικό μέτωπο, όχι μόνο για να γλυτώσει το τομάρι του ή έστω το Μπάαθ, αλλά και για να αποτρέψει έναν εμφύλιο πόλεμο που δεν θα έχει συνέπειες μόνο για το Ιράκ, αλλά και για την γύρω περιοχή και ακόμα για ολόκληρο τον κόσμο, αφού η περιοχή του Κόλπου δεν χρειάζεται παρά μία σπίθα για να ξαναάψει, σε μία εποχή που οι συμμαχίες των ΗΠΑ με τις Αραβικές χώρες, αλλά και των ίδιων των Αραβικών και Ισλαμικών χωρών μεταξύ τους, κάθε άλλο παρά έχουν σταθεροποιηθεί. Όσο για την Τουρκία και το Ιράν, δεν πρόκειται να δεχτούν την δημιουργία ενός Κουρδικού κράτους στα σύνορά τους, αφού αυτό το κράτος θα αποβλέπει συνεχώς στην επέκτασή του στα κατεχόμενα από τους Ιρανούς και, κύρια, από τους Τούρκους Κουρδικά εδάφη (που αποτελούν το 75% του συνόλου των Κουρδικών εδαφών και όπου κατοικεί το 80% του Κουρδικού πληθυσμού).

Όσο για τις προσπάθειες αποτροπής της γενοκτονίας, που εκδηλώνονται από τους Γάλλους και Αγγλούς πολιτικούς, από ότι φαίνεται, προορίζονται μάλλον για εσωτερική κατανάλωση κι αποσκοπούν στο να καθουχλασουν τους ταραγμένους υπηκόους τους που, παρά την κατάπαυση του πυρός, δεν κρύβουν τις ανυποχτίες τους, τόσο για το ενδεχόμενο επανάληψης αυτού ή έναρξης κάποιου άλλου πολέμου, όσο και για την σίγουρη πιά εγκαθίδρυση της νέας τάξης πραγμάτων.